

**FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR
(ESB) 2019/33**

2022/EES/72/69

frá 17. október 2018

**um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 að því er varðar
umsóknir um vernd fyrir upprunatáknarnir, landfræðilegar merkingar og hefðbundin heiti
í víngeiranum, andmælameðferð, takmarkanir á notkun, breytingar á forskriftum fyrir afurðir,
afturköllun verndar og merkingu og kynningu (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 frá 17. desember 2013 um sameiginlegt markaðskerfi fyrir landbúnaðarafurðir og um niðurfellingu á reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 922/72, (EBE) nr. 234/79, (EB) nr. 1037/2001 og (EB) nr. 1234/2007 ⁽¹⁾, einkum 109. gr., 114. gr. og 122. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 felldi úr gildi og kom í stað reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1234/2007 ⁽²⁾. Í 2. og 3. þætti I. kafla II. bóls II. hluta reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 er mælt fyrir um reglur um upprunatáknarnir, landfræðilegar merkingar, hefðbundin heiti, merkingar og kynningu í víngeiranum og framkvæmdastjórninni falið vald til að samþykkja framseldar gerðir og framkvæmdargerðir að því er það varðar. Samþykkja þarf tilteknar reglur með slíkum gerðum til að tryggja snurðulausa starfsemi markaðsins með vín innan nýja lagarammans. Þær gerðir ættu að koma í stað ákvæðanna í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 607/2009 ⁽³⁾ sem ætti því að fella niður.
- 2) Reynslan sem hefur fengist af beitingu reglugerðar (EB) nr. 607/2009 hefur sýnt að núgildandi málsmeðferðarreglur um skráningu, breytingu og afturköllun upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar aðildarríkis Sambandsins eða þriðja lands geta verið flóknar, þyngjandi og tímafrekar. Reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 hefur skapað lagalegt tómarúm, einkum að því er varðar þá málsmeðferð sem skal fylgja varðandi breytingar á forskriftum fyrir afurðir. Málsmeðferðarreglur varðandi upprunatáknarnir og landfræðilegar merkingar í víngeiranum samræmast ekki reglunum sem gilda um gæðakerfi í geirum matvæla, brenndra drykkja og kryddvíns í lögum Sambandsins. Þetta skapar ósamræmi í því hvornig haga á framkvæmd innan þessarar greinar hugverkaréttar. Taka ætti á þessu misræmi í ljósi réttarins til að njóta verndar hugverkaréttinda sem komið var á með 2. mgr. 17. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Því ætti með þessari reglugerð að einfalda, skýra, fullgera og samræma viðeigandi málsmeðferðarreglur. Byggja ætti málsmeðferðarreglur að því marki sem mögulegt er á þeim skilvirku og vel prófuðu málsmeðferðarreglum um vernd hugverkaréttinda sem varða landbúnaðarafurðir og matvæli sem mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1151/2012 ⁽⁴⁾, framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 664/2014 ⁽⁵⁾ og framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 668/2014 ⁽⁶⁾ og aðlaga þær að sérkennum víngeirans.

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjútíð. ESB L 9, 11.1.2019, bls. 2. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 273/2022 frá 23. September 2022 um breytingu á bókun 47 við EES-samninginn um afnám tæknilegra hindrana í viðskiptum með vín (bíður birtingar).

(1) Stjútíð. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 671.

(2) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 1234/2007 frá 22. október 2007 um sameiginlegt markaðskerfi í landbúnaði og um sértæk ákvæði varðandi tilteknar landbúnaðarvörur (reglugerðin um eitt sameiginlegt markaðskerfi) (Stjútíð. ESB L 299, 16.11.2007, bls. 1).

(3) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 607/2009 frá 14. júlí 2009 þar sem mælt er fyrir um tilteknar, ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 479/2008 um verndaðar upprunatáknarnir, verndaðar, landfræðilegar merkingar, hefðbundin heiti, merkingu og framsetningu tiltekinna vínafurða (Stjútíð. ESB L 193, 24.7.2009, bls. 60).

(4) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1151/2012 frá 21. nóvember 2012 um gæðakerfi fyrir landbúnaðarafurðir og matvæli (Stjútíð. ESB L 343, 14.12.2012, bls. 1).

(5) Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 664/2014 frá 18. desember 2013 um viðbætur við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1151/2012 að því er varðar stofnun Evrópusambandstákna fyrir verndaðar upprunatáknarnir, verndaðar landfræðilegar merkingar og hefðbundnar afurðir eða matvæli sem viðurkennt er að hafi tiltekin sérkenni og að því er varðar tilteknar reglur um uppruna, tilteknar málsmeðferðarreglur og tilteknar viðbótarumbreytingarreglur (Stjútíð. ESB L 179, 19.6.2014, bls. 17).

(6) Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 668/2014 frá 13. júní 2014 um reglur vegna beitingar reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1151/2012 um gæðakerfi fyrir landbúnaðarafurðir og matvæli (Stjútíð. ESB L 179, 19.6.2014, bls. 36).

- 3) Upprunatáknarnir og landfræðilegar merkingar eru órjúfanlega tengdar við yfirráðasvæði aðildarríkja. Landsbundin yfirvöld og staðaryfirvöld búa yfir bestu sérþekkingu og vitneskju um þær staðreyndir sem málið varða. Þetta ætti að endurspeglast í viðkomandi málsmeðferðarreglum, með tilliti til nálægðarreglunnar sem sett er fram í 3. mgr. 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið.
- 4) Einungis ætti að skrá heiti sem á að vernda sem upprunatáknun eða landfræðilega merkingu á tungumáli sem a.m.k. hefur söguleg tengsl við landsvæðið þar sem afurðin er framleidd. Mæla ætti fyrir um sértækar reglur um notkun á málfraðilegum rittáknum fyrir verndaða upprunatáknun og verndaða, landfræðilega merkingu til að tryggja að rekstraraðilar og neytendur í öllum aðildarríkjum eigi betra með að lesa og skilja slík heiti.
- 5) Skilgreina ætti skilyrðin fyrir því að stakur framleiðandi geti talist hæfur umsækjandi. Ekki ætti að refsa stökum framleiðendum ef viðvarandi aðstæður koma í veg fyrir stofnun framleiðendahóps. Hins vegar ætti að koma skýrt fram að aðrir framleiðendur sem hafa staðfestu á hinu afmarkaða landsvæði megi nota hið verndaða heiti að því tilskildu að skilyrðin sem mælt er fyrir um í forskriftinni fyrir afurðina séu uppfyllt, jafnvel þegar verndaða heitið samanstendur af eða inniheldur heitið á búi staka framleiðandans sem er umsækjandi.
- 6) Þegar einungis er heimilt að pakka afurð úr víngeiranum, sem ber upprunatáknun eða landfræðilega merkingu, innan afmarkaðs landsvæðis samkvæmt forskriftinni fyrir afurðina telst það vera takmörkun á frjálsum vöruflutningum og frelsi til að veita þjónustu. Í ljósi dómaframkvæmdar Evrópudómstólsins má einungis setja slíkar takmarkanir ef þær eru nauðsynlegar og hóflegar til að vernda gæði, til að votta uppruna afurðarinnar eða til að tryggja eftirlit. Því er nauðsynlegt að kveða á um að allar takmarkanir sem varða pakkningar skuli vera tilhlýðilega rökstuddar með tilliti til frjálstra vöruflutninga og frelsis til að veita þjónustu.
- 7) Í reglugerð (EB) nr. 607/2009 er mælt fyrir um fjölda undanþága varðandi framleiðslu innan afmarkaða landsvæðisins. Þessum undanþágum ætti að halda til að varðveita hefðbundnar framleiðsluaðferðir. Til glöggvunar og í þágu réttarvissu ætti að setja þær fram á skýran hátt.
- 8) Landsbundin yfirvöld í hlutaðeigandi aðildarríki rannsaka umsóknir um vernd í undanfarandi landsbundinni málsmeðferð. Þegar um verndaðar upprunatáknarnir er að ræða ættu aðildarríkin að beina sérstakri athygli að lýsingunni á tengslunum á milli gæða og einkenna afurðarinnar og tiltekna landfræðilega umhverfisins. Þegar um verndaðar landfræðilegar merkingar er að ræða ættu aðildarríkin að beina sérstakri athygli að lýsingunni á tengslunum á milli tiltekinnna gæða, orðspors eða annarra einkenna og landfræðilegs uppruna afurðarinnar með tilliti til afmarkaða svæðisins og einkenna afurðarinnar. Skilgreining afmarkaða svæðisins ætti að vera ítarleg, nákvæm og ótvíræð þannig að framleiðendur, lögbær yfirvöld og eftirlitsstofnanir geti gengið úr skugga um hvort starfsemin fari fram innan afmarkaða landfræðilega svæðisins.
- 9) Matið sem lögbær yfirvöld framkvæma er nauðsynlegur þáttur í málsmeðferðinni. Aðildarríkin búa yfir vitneskju, sérþekkingu og aðgangi að gögnum og staðreyndum sem gera þau best til þess fallin að meta hvort umsókn sem varðar upprunatáknun eða landfræðilega merkingu uppfylli þær kröfur sem þarf til að fá vernd. Því ættu aðildarríkin að tryggja að niðurstöðurnar úr þessu mati, sem ætti að skrá með nákvæmum hætti í eitt skjal með samantekt á viðeigandi þáttum forskriftarinnar fyrir afurðina, séu áreiðanlegar og réttar. Framkvæmdastjórnin ætti því næst, með hliðsjón af nálægðarreglunni, að grannskoða umsóknir til að sjá til þess að ekki séu neinar augljósar villur fyrir hendi og að tekið hafi verið tillit til laga Sambandsins og hagsmuna hagsmunaaðila utan umsóknaraðildarríkisins.
- 10) Til að greiða fyrir sameiginlegum umsóknum um vernd upprunatáknana og landfræðilegra merkinga ætti að skilgreina tiltekin stig málsmeðferðarreglnanna fyrir þessar umsóknir.
- 11) Telji aðildarríki að heiti sem umsókn um vernd fjallar um sé hæft til skráningar sem vernduð upprunatáknun eða landfræðileg merking í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, ættu aðildarríkin að geta veitt landsbundna vernd á umbreytingartímabili meðan framkvæmdastjórnin framkvæmir matið á umsókninni um vernd.
- 12) Setja ætti fram þær upplýsingar sem umsækjandi skal leggja fram til að umsóknir um vernd, breytingu, andmæli eða afturköllun teljist tækar, til að greiða fyrir meðhöndlun slíkra umsókna og til að hraða fyrir rannsókn skrána.

- 13) Styttu ætti andmælameðferðina og bæta hana. Í þágu réttarvissu ætti að setja fasta fresti fyrir hin ýmsu stig málsmeðferðarinnar og tilgreina ástæður fyrir andmælum. Bæta ætti við stigi þar sem aðilarnir eiga samskipti með það fyrir augum að ná samkomulagi á friðsamlegan hátt.
- 14) Setja ætti ákvæði um sértækar undanþágur sem leyfa að verndað heiti sé notað á umbreytingartímabili fyrir vínreктarafurðir sem uppfylla ekki forskriftina fyrir afurðina. Heimila ætti aðildarríkjunum, til að yfirstíga tímabundna erfiðleika og til að tryggja að allir framleiðendur fari að forskriftunum til lengri tíma, að veita undanþágur til allt að 10 ára í tilteknum tilvikum.
- 15) Framleiðendur vínreктarafurða sem bera heiti sem er verndað sem upprunatáknun eða landfræðileg merking standa frammi fyrir markaði sem er bæði breytilegur og krefjandi. Þeir hafa þörf fyrir málsmeðferðir sem gera þeim kleift að laga sig hratt að kröfum markaðarins, þó gjalda þeir í raun fyrir lengd núverandi málsmeðferðar vegna breytinga og hversu flókin hún er, og áhrif þess hefta getu þeirra til að bregðast hratt við markaðnum. Framleiðendum vínreктarafurða sem bera heiti sem er verndað sem upprunatáknun eða landfræðileg merking ætti einnig að vera heimilt að hafa hliðsjón af þróun á sviði vísinda- og tækniþekkingar og af umhverfisbreytingum. Til að fækka stigunum í slíkum málsmeðferðum og framfylgja nálægðarreglunni á þessu sviði ætti að samþykkja, á vettvangi aðildarríkjanna, ákvarðanir um breytingar sem ekki varða mikilvæga þætti forskriftarinnar fyrir afurðina. Gera ætti framleiðendum kleift að beita þessum breytingum um leið og landsbundinni málsmeðferð lýkur. Ekki ætti að vera gerð krafa um endurskoðun umsóknarinnar að því er varðar viðurkenningu á vettvangi Sambandsins.
- 16) Framkvæmdastjórnin ætti þó áfram að bera ábyrgð á að samþykkja breytingar þar sem andmælameðferðar er krafist á vettvangi Sambandsins til að vernda hagsmuni þriðju aðila sem hafa staðfestu í öðrum aðildarríkjum en þeim þar sem vínreктarafurðin er framleidd. Því ætti að bæta við nýrri flokkun breytinga: almennum breytingum sem taka gildi um leið og aðildarríki hefur samþykkt þær, þar eð ekki er krafist andmælameðferðar hvað þær varðar á vettvangi Sambandsins, og breytingum á vegum Sambandsins sem gilda einungis að fengnu samþykki framkvæmdastjórnarinnar að lokinni andmælameðferð á vettvangi Sambandsins.
- 17) Bæta ætti við tímabundnum breytingum til að halda megi áfram að setja á markað vínreктarafurðir sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu undir vernduðu heitunum ef náttúruhamfarir, óhagstæð veðurskilyrði eða samþykkt ráðstafana um hollustuhætti eða heilbrigði plantna koma tímabundið í veg fyrir að rekstraraðilar geti farið að forskriftinni fyrir afurðina. Þar sem um neyðarástafanir er að ræða ættu tímabundnar breytingar að gilda um leið og aðildarríkið hefur samþykkt þær. Skráin yfir neyðarástæður fyrir tímabundnum breytingum er tæmandi vegna þess að tímabundnar breytingar eru í eðli sínu einstakar.
- 18) Breytingar á vegum Sambandsins ættu að fylgja málsmeðferðinni fyrir umsóknir um vernd til að þær hafi sömu skilvirkni og tryggingar. Beita ætti henni að breyttu breytanda, að undanskildum tilteknum stigum sem ætti að sleppa til að draga úr stjórnsýsluálagi. Koma ætti upp málsmeðferð fyrir almennar breytingar og tímabundnar breytingar þannig að aðildarríki geti gert viðeigandi mat á umsóknunum og til að tryggja samræmda nálgun á milli aðildarríkjanna. Mat aðildarríkjanna ætti að vera sambærilegt, að því er varðar nákvæmni og ítarleika, því sem krafist er fyrir matsferlið innan málsmeðferðarinnar fyrir umsóknir um vernd.
- 19) Almennar og tímabundnar breytingar sem tengjast vernduðum upprunatáknunum og landfræðilegum merkingum þriðju landa ættu að fylgja þeirri nálgun sem kveðið er á um fyrir aðildarríkin, og taka ætti ákvörðun um samþykki í samræmi við það kerfi sem er í gildi í hlutaðeigandi þriðja landi.
- 20) Afturköllunarferlið ætti að vera gagnsærra og skýrara. Einkum ætti að vera hægt að andmæla afturköllunarbeiðninni. Með það fyrir augum ætti afturköllunarferlið, að breyttu breytanda, að fylgja stöðluðu málsmeðferðinni fyrir umsóknir um vernd að undanskildum tilteknum stigum sem ætti að sleppa til að draga úr stjórnsýsluálagi. Það ætti að vera mögulegt að afturkalla vernduð heiti ef þau eru ekki lengur í notkun á markaðnum.
- 21) Samþykkja ætti reglur um tímabundnar merkingar og kynningu á vínreктarafurðum með heiti sem sótt hefur verið um vernd fyrir sem upprunatáknun eða landfræðilega merkingu, til að tryggja vernd lögmætra hagsmuna rekstraraðilanna samhliða því að taka tillit til meginreglunnar um sanngjarna samkeppni og skuldbindingarinnar um að tryggja að viðeigandi upplýsingum sé miðlað til neytenda.
- 22) Tilteknar verndaðar upprunatáknar njóta undanþága frá skuldbindingunni um að nota hugtakið „vernduð upprunatáknun“ á merkimiðum. Til að viðhalda þessari sögulegu tilslökun þykir rétt að staðfesta tilvist þessarar undanþágu fyrir slík heiti.

- 23) Notkun á hefðbundnum heitum til að lýsa vínræktarafurðum er viðtekin venja í Sambandinu. Slík heiti vísa til framleiðslu- eða þroskunaraðferðar, gæða, litar, tegundar staðar eða tiltekins viðburðar sem tengist sögu vínræktarafurðar sem ber verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu eða gefa til kynna að um sé að ræða vínræktarafurð með verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu. Í 112. og 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 er mælt fyrir um almennar reglur varðandi notkun á og vernd fyrir hefðbundin heiti. Til að tryggja sanngjarna samkeppni og til að komast hjá því að villa um fyrir neytendum ætti að mæla fyrir um sameiginlegan ramma fyrir verndun og skráningu slíkra hefðbundinna heita. Enn fremur ætti að einfalda málsmeðferðarreglur varðandi veitingu verndar fyrir hefðbundin heiti og samræma þær, ef mögulegt er, við málsmeðferðarreglur sem varða veitingu verndar fyrir upprunatáknunir og landfræðilegar merkingar.
- 24) Hefðbundið heiti getur minnt á sérstök einkenni vínræktarafurðar sem ber það hefðbundna heiti. Því ætti, til að miðla skýrum upplýsingum, að tilgreina það heiti eingöngu á því tungumáli sem vanalega er notað, með upprunalegri stafsetningu og lettri.
- 25) Til að tryggja að ekki sé villt um fyrir neytendum ætti að heimila notkun á hefðbundnum heitum fyrir vínræktarafurðir sem eru framleiddar í þriðju löndum, að því tilskildu að þær uppfylli sömu eða sambærileg skilyrði og krafist er í aðildarríkjum. Því ættu bæði aðildarríki og þriðju lönd að hafa möguleika á að sækja um vernd fyrir hefðbundið heiti á vettvangi Sambandsins. Með hliðsjón af því að í sumum þriðju löndum er kerfið fyrir vernd hefðbundinna heita ekki eins miðlægt og í Sambandinu ætti að mæla fyrir um skilgreiningu á „atvinnugreinasamtökum“ sem starfa í þriðju löndum til að tryggja sömu ábyrgðir og kveðið er á um í reglum Sambandsins.
- 26) Aðildarríki, þriðju lönd eða atvinnugreinasamtök sem starfa í þriðju löndum ættu að tryggja að umsókn um vernd sem er lögð fyrir framkvæmdastjórnina sé að fullu útfyllt og innihaldi allar viðeigandi upplýsingar sem gera framkvæmdastjórninni kleift að staðfesta að hefðbundna heitið uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í 112. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og sanna að hefðbundna heitið njóti þegar verndar í aðildarríkinu.
- 27) Einungis ætti að veita vernd fyrir hefðbundin heiti sem eru þekkt víða og hafa veruleg efnahagsleg áhrif á vínræktarafurðirnar sem þau eru frátekin fyrir. Því ætti framkvæmdastjórnin einungis að samþykkja umsóknir um vernd fyrir hefðbundið heiti ef umsóknin inniheldur tæmandi sannanir fyrir því að hefð sé fyrir því að nota heitið til að lýsa vínræktarafurðum sem eru framleiddar á stórum hluta yfirráðasvæðis Sambandsins eða að það sé þekkt heiti sem hefð er fyrir að nota á öllu yfirráðasvæði aðildarríkis eða þriðja lands, að sanngjörn samkeppni sé tryggð fyrir framleiðendur sem notuðu heitið áður en því var veitt vernd og að hefðbundna heitið sé ekki almennt heiti. Í þessu skyni ætti að skilgreina merkingu hugtaksins „hefðbundin notkun“ og „almennt“ í þessari reglugerð.
- 28) Framkvæmdastjórnin ætti að grannskoða umsókn um vernd fyrir hefðbundið heiti til að tryggja að umsóknin sé fyllt út á viðeigandi hátt og uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Ef kröfur varðandi umsókn eru ekki uppfylltar ætti framkvæmdastjórnin að fara fram á að umsækjandinn geri nauðsynlegar breytingar eða dragi umsóknina til baka. Aðhafist umsækjandinn ekkert ætti að hafna umsókninni.
- 29) Til að tryggja að ekki séu neinar hindranir í vegi fyrir verndun hefðbundins heitis ætti hvert það aðildarríki eða þriðja land, eða einstaklingur eða lögaðili, sem hefur lögmatra hagsmuna að gæta að geta lagt fram andmæli gegn því að hefðbundna heitið fái vernd. Til að andmæli megi teljast tæk ættu þau vera rökstudd og ættu sýna fram á að umsóknin samræmist ekki reglum Sambandsins um hefðbundin heiti. Enn fremur, ef andmæli teljast tæk, ætti framkvæmdastjórnin að afhenda umsækjandanum afrit af andmælunum sem bárust til að gera aðilunum kleift að komast að samkomulagi. Ef aðilarnir ná ekki samkomulagi ætti framkvæmdastjórnin að skera úr um andmælin og veita vernd eða hafna umsókninni um vernd fyrir hefðbundna heitið.
- 30) Til að tryggja skýrleika fyrir neytendur að því er varðar eðli og uppruna afurðarinnar og til að tryggja sanngjarna samkeppni milli framleiðenda er nauðsynlegt að setja notkunarskilyrði fyrir vörumerki sem innihalda eða samanstanda af hefðbundnu heiti og um notkun á einsheita hefðbundnum heitum.
- 31) Til að taka tillit til þróunar neyslumynstra og til að fjalla um þróun í framleiðslu vínræktarafurða og setningar þeirra á markað ætti að vera mögulegt fyrir aðildarríki og þriðju lönd að sækja um að breyta hefðbundnu heiti eða afturkalla það. Til að umsóknir um breytingu eða afturköllun á hefðbundnu heiti teljist tækar ættu þær að vera tilhlýðilega rökstuddar.

- 32) Kerfi sem eru til staðar í þriðju löndum fyrir verndun og notkun hefðbundinna heita geta verið ólík því sem er fyrir hendi í Sambandinu. Fyrir sakir samræmis ætti að heimila notkun hefðbundinna heita til að lýsa vínreктararufurðum sem eru framleiddar í þriðju löndum, að því tilskildu að þau brjóti ekki í bága við lög Sambandsins.
- 33) Taka ætti tillit til áunnins réttar hefðbundins heitis til verndar samkvæmt reglugerð (EB) nr. 607/2009. Því ættu þau heiti að halda áfram að njóta sjálfkrafa verndar samkvæmt þessari reglugerð.
- 34) Í 117. til 121. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 er mælt fyrir um almennar reglur varðandi merkingar og kynningu á vínreктararufurðum. Í þeirri reglugerð er einnig samræmd notkun á öðrum heitum en þeim sem eru sérstaklega tiltekin í löggjöf Sambandsins, að því tilskildu að þau séu ekki villandi. Vegna snurðulausrar starfsemi innri markaðarins ætti að mæla fyrir um reglur Sambandsins um notkun á skyldubundnum merkingarupplýsingum fyrir vínreктararufurðir. Enn fremur ætti, til að villa ekki um fyrir neytendum, að setja fram ákvæði um notkun á valkvæðum merkingarupplýsingum.
- 35) Til að aðstoða neytendur ætti að safna skyldubundnum upplýsingum á einn sýnilegan flöt á umbúðunum. Í samræmi við kröfurnar í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 ⁽⁷⁾ ætti þessi skuldbinding þó ekki að ná til tiltekinnna lögboðinna upplýsinga, s.s. tilgreiningu á innflytjanda og skrá yfir innihaldsefni sem geta verið ofnæmis- eða óþolsvaldandi.
- 36) Samkvæmt skilmálum í reglugerð (ESB) nr. 1169/2011 eru þau efni eða afurðir sem geta valdið ofnæmi eða óþoli og hugtök sem skal nota til að tilgreina þau á merkimiðum matvæla þau sem eru skráð í II. viðauka við hana. Ef um er að ræða vínreктararufurðir eru einnig notuð önnur hugtök til að vísa til eggjaafurða, mjólkurafurða og súlfíta. Því ætti að nota þau hugtök við merkingar á vínreктararufurðum.
- 37) Vínreктararufurðir sem eru framleiddar innan Sambandsins eru fluttar út til þriðju landa. Til að tryggja að neytendur í þessum löndum skilji upplýsingarnar um afurðina sem þeir kaupa ætti að vera mögulegt að láta þýða merkimiðann á tungumál innflutningslandsins. Enn fremur ætti, til að greiða fyrir viðskiptum, að setja ákvæði um að heimila að á merkimiðunum komi fram þær upplýsingar sem krafist er samkvæmt lögum innflutningslandsins, hvort sem þær eru í samræmi við lög Sambandsins eða ekki. Enn fremur ætti, af öryggisástæðum, að vera mögulegt að víkja frá kröfum Sambandsins um kynningu á vínreктararufurðum sem á að neyta um borð í flugvélum, s.s. kröfunni um að nota glerflöskur undir freyðivín.
- 38) Notkun á hettum sem innihalda blý til að hylja lokunarbúnað fláta sem innihalda afurðir sem falla undir reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 ætti áfram að vera bönnuð til að koma í veg fyrir áhættu á mengun vegna snertingar við slíkar hettur og umhverfismengun frá úrgangi.
- 39) Taka ætti tilhlýðilegt tillit til sérstaks eðlis vínreктararufurða og breytileika milli alkóhólinnihalds þeirra. Því ætti að leyfa jákvæð og neikvæð vikmörk, að því er varðar tilgreininguna á merkimiðanum, á raunverulegum alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál.
- 40) Til að tryggja rekjanleika ætti að taka upp reglur um upplýsingar um uppruna. Í þessum reglum ætti enn fremur að taka tillit til væntinga neytenda að því er varðar uppruna vínreктararufurðanna og þrúgnanna og mustsins sem voru notuð til að framleiða lokaafurðina.
- 41) Tilgreining á heiti og heimilisfangi átappara, framleiðanda, seljanda eða innflytjanda ætti að vera lögboðin til að innri markaðurinn geti starfað snurðulaust og til að tryggja að ekki sé villt um fyrir neytendum.
- 42) Neytendur byggja oft kaupávarðanir sínar á upplýsingum sem eru veittar um sykurinnihald freyðivíns, loftblandaðs freyðivíns, gæðafreyðivíns og ilmriks gæðafreyðivíns. Því ætti tilgreining sykurinnihalds að vera lögboðin fyrir þessa flokka vínreктararufurða en vera áfram valkvæð fyrir aðra flokka vínreктararufurða.
- 43) Neytendur þekkjа ekki alltaf til einkenna og framleiðsluaðferða fyrir loftblandað freyðivín og loftblandað, hálfreyðandi vín, einkum að því er varðar notkun á koltvísýringi. Því er nauðsynlegt að tilgreina á merkimiða slíks víns að það hafi verið framleitt með viðbættum koltvísýringi.

(7) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1169/2011 frá 25. október 2011 um miðlun upplýsinga um matvæli til neytenda, um breytingu á reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1924/2006 og (EB) nr. 1925/2006 og um niðurfellingu á tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/250/EBE, tilskipun ráðsins 90/496/EBE, tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/10/EB, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/13/EB, tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2002/67/EB og 2008/5/EB og reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 608/2004 (Stjtið. ESB L 304, 22.11.2011, bls. 18).

- 44) Tilgreining á árgangi og tilgreining eins eða fleiri vínþrúguyrkja krefjast sértækra reglna til að tryggja að upplýsingar sem er miðlað til neytenda séu ekki villandi. Einkum ætti að setja takmarkanir fyrir notkun á heitum vínþrúguyrkja sem samanstanda af eða innihalda verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu.
- 45) Neytendur taka einnig oft kaupávarðanir á grundvelli vínþrúguyrkisins sem var notað. Til að koma í veg fyrir blekkjandi aðferðir í merkingum ætti að mæla fyrir um reglur um skilyrði fyrir notkun heita sem eru notuð til að tilgreina vínþrúguyrki. Með tilliti til efnahagslegs mikilvægis einyrkisvíns fyrir framleiðendur ætti enn fremur að vera mögulegt fyrir framleiðendur vínræktarafurða, sem bera ekki verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu, að tilgreina á merkimiðanum upplýsingarnar „einyrkisvín“ ásamt heiti þess lands þar sem vínræktarafurðin var framleidd.
- 46) Sykurinnihald vínræktarafurða, annarra en freyðivíns, loftblandaðs freyðivíns, gæðafreyðivíns og ilmríks gæðafreyðivíns, er ekki nauðsynlegur hluti upplýsinga fyrir neytendur. Því ætti framleiðendum að vera frjálst að velja hvort þeir tilgreina sykurinnihald þessara vínræktarafurða á merkimiðanum. Hins vegar ætti að setja reglur um valfrjálsa notkun á hugtökum sem varða sykurinnihald þessara afurða til að ekki sé villt um fyrir neytendum.
- 47) Til að tryggja sannleiksgildi og nákvæmni upplýsinga sem er miðlað til neytenda ætti að setja sértæk skilyrði fyrir tilgreiningu á framleiðsluaðferðum á merkimiðanum, einkum að því er varðar framleiðsluaðferðir freyðivíns og þroskunaraðferðir fyrir allar vínræktarafurðir. Þessi hugtök vekja upp hugmyndir hjá neytendum um vandaðri vínræktarafurðir og því ætti að taka þau frá fyrir vínræktarafurðir sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu.
- 48) Tilgreiningin á búinu sem nýttar vénekrurnar þaðan sem vínræktarafurðirnar koma og þar sem öll vínframleiðsluferlin fara fram getur talist vera virðisauki fyrir framleiðendur og vísbending um hærri gæði fyrir neytendur. Því ætti framleiðendum að vera heimilt að tilgreina heiti á búi á merkimiðum vínræktarafurða sem bera verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu.
- 49) Heimilt ætti að vera að tilgreina, á merkimiða vínræktarafurðar sem ber verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu, heiti landsvæðis sem er minna eða stærra en svæðið sem verndaða upprunatáknunin eða landfræðilegra merkingin vísar til, í því skyni að upplýsa neytendur betur um staðinn þar sem vínræktarafurðin var framleidd, einkum þegar neytendur þekkja vel til slíkra staða.
- 50) Löng hefð er fyrir notkun á flöskum með tiltekna lögum undir tiltekna vínræktarafurðir sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu innan Sambandsins og slík notkun getur vakið upp í hugum neytenda tiltekin einkenni eða uppruna umræddra vínræktarafurða. Því ætti slík lögum á flöskum að vera frátekin fyrir þau vín sem um er að ræða.
- 51) Hefðbundnar gerðir og lokunarbúnaður glerflaskna fyrir freyðivín endurspeglar hefðbundna framleiðslu og átöppunaraðferðir. Því ættu þær að vera fráteknar fyrir freyðivín. Hins vegar ætti aðildarríkjum að vera heimilt að leyfa notkun á slíkum flöskutegundum og lokunarbúnaði fyrir aðra drykki, að því tilskildu að það villi ekki um fyrir neytendum um raunverulegt eðli afurðarinnar.
- 52) Gera ætti aðildarríkjum kleift, vegna framkvæmdar gæðastefnu þeirra, að mæla fyrir um viðbótarreglur um merkingar vínræktarafurða sem eru framleiddar á yfirráðasvæðum þeirra, að því tilskildu að þær samræmist lögum Sambandsins.
- 53) Öll skjöl eða upplýsingar sem eru send til framkvæmdastjórnarinnar varðandi umsókn um vernd, breytingu eða afturköllun á verndaðri upprunatáknun, verndaðri landfræðilegri merkingu eða vernduðu hefðbundnu heiti ættu að vera á einu af opinberum tungumálum Sambandsins eða þeim ætti að fylgja þýðing yfir á eitt þessara tungumála til að framkvæmdastjórnin geti framkvæmt rétta greiningu á framlögðum skjölum og upplýsingum.
- 54) Til að tryggja snurðulausa umbreytingu frá reglunum í reglugerð (EB) nr. 607/2009 yfir í nýju reglurnar sem settar eru fram í þessari reglugerð og framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/34⁽⁸⁾ ætti að kveða á um umbreytingartímabil til að gera rekstraradilum með staðfestu í Sambandinu og þriðju löndum kleift að fara að kröfunum um merkingar. Samþykkingu ætti ákvæði til að tryggja að vínræktarafurðir sem merktar eru í samræmi við gildandi reglur megi áfram setja á markað þangað til birgðir eru uppnar.

⁽⁸⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2019/34 frá 17. október 2018 um reglur um beitingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 að því er varðar umsóknir um vernd fyrir upprunatáknunir, landfræðilegar merkingar og hefðbundin heiti í víngeiranum, andmælameðferð, breytingar á forskriftum fyrir afurðir, skrána yfir vernduð heiti, afturköllun verndar og notkun tákna og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1306/2013 að því er varðar viðeigandi kerfi fyrir eftirlit (Stjtið. ESB L 9, 11.1.2019, bls. 46).

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

INNGANGSÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur til viðbótar við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 um verndaðar upprunatáknanir, verndaðar, landfræðilegar merkingar og hefðbundin heiti, auk merkinga og kynninga í víngeiranum að því er varðar:

- a) umsóknir um vernd,
- b) andmælameðferð,
- c) takmarkanir á notkun verndaðra upprunatáknana og verndaðra, landfræðilegra merkinga,
- d) breytingar á forskriftum fyrir afurðir og breytingar á hefðbundnum heitum,
- e) afturköllun verndar,
- f) merkingar og kynningu.

II. KAFLI

VERNDAÐAR UPPRUNATÁKNANIR OG LANDFRÆÐILEGAR MERKINGAR

1. ÞÁTTUR

Umsókn um vernd

2. gr.

Heiti sem á að vernda

1. Heitið sem á að vernda sem upprunatáknun eða landfræðilega merkingu skal einungis skráð á þeim tungumálum sem eru eða voru sögulega notuð til að lýsa þessari tilteknu afurð á afmarkaða landsvæðinu.
2. Heiti upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar skal skráð með upprunalega letrinu. Ef upprunalega letrið er ekki með latneskum rittáknum skal einnig umrita það með latneskum rittáknum og skrá það þannig ásamt heitinu með upprunalega letrinu.

3. gr.

Umsækjandi

Stakur framleiðandi getur talist vera umsækjandi í skilningi 1. mgr. 95. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 ef sýnt er fram á að:

- a) viðkomandi einstaklingur er staki framleiðandinn sem er tilbúinn að leggja fram umsókn og
- b) afmarkaða landsvæðið hefur einkenni sem eru talsvert ólík einkennum nærliggjandi svæða eða einkenni afurðarinnar eru ólík einkennum þeirra afurða sem eru framleiddar á nærliggjandi svæðum.

Þó að vernduð upprunatáknun eða landfræðileg merking samanstandi af eða innihaldi heiti á búi staka framleiðandans sem lagði fram umsóknina skal það ekki koma í veg fyrir að aðrir framleiðendur noti heitið, að því tilskildu að þeir uppfylli forskriftina fyrir afurðina.

4. gr.

Viðbótarkröfur varðandi forskriftir fyrir afurðir

1. Í lýsingunni á vínræktarafurðunum skal tilgreina viðeigandi flokk eða flokka vínræktarafurða úr hópi þeirra flokka sem settir eru fram í II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013.

2. Þegar tilgreint er í forskriftinni fyrir afurðina að pökkun, þ.m.t. átöppun, skuli fara fram innan afmarkaða landsvæðisins eða innan svæðis sem er mjög nálægt afmarkaða svæðinu sem um ræðir skal hún einnig innihalda rökstuðning fyrir því af hverju, í þessu ákveðna tilviki, pökkunin verði að eiga sér stað á þessu tiltekna landsvæði til að standa vörð um gæði, tryggja uppruna eða eftirlit, með tilliti til laga Sambandsins, einkum þeirra sem fjalla um frjálsa vöruflutninga og frjálsa þjónustustarfsemi.

5. gr.

Undanþágur sem varða framleiðslu innan afmarkaða landsvæðisins

1. Þrátt fyrir iii. lið a-liðar og iii. lið b-liðar 1. mgr. 93. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, og að því tilskildu að það sé tekið fram í forskriftinni fyrir afurðina, má framleiða vín úr afurð með verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu á einhverjum af eftirfarandi stöðum:

- a) á svæði sem er mjög nálægt afmarkaða svæðinu sem um er að ræða,
- b) á svæði sem er innan sömu stjórnsýslueiningar eða aðliggjandi stjórnsýslueiningar, í samræmi við landsreglur,
- c) á svæði sem er mjög nálægt viðkomandi afmarkaða svæði ef um er að ræða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu sem nær yfir landamæri, eða samningur um eftirlitsráðstafanir er í gildi milli tveggja eða fleiri aðildarríkja eða milli eins eða fleiri aðildarríkja og eins eða fleiri þriðju landa.

2. Þrátt fyrir iii. lið a-liðar 1. mgr. 93. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, og að því tilskildu að það sé tekið fram í forskriftinni fyrir afurðina, má nota afurð til framleiðslu á freyðivíni eða hálfreyðandi víni sem ber verndaða upprunatáknun utan næsta nágrennis við afmarkaða svæðið sem um er að ræða, ef slík aðferð var í notkun fyrir 1. mars 1986.

3. Þrátt fyrir iii. lið a-liðar 1. mgr. 93. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 má mustið úr léttþurrkuðum þrúgum sem í hefur verið bætt hreinum vínanda úr víni til að koma í veg fyrir gerjun og sem er framleitt úr vínviðaryrkinu Pedro Ximénez, þó koma frá héraðinu Montilla-Moriles, að því er varðar líkjörvín með vernduðu upprunatáknunirnar „Málaga“ og „Jerez-Xérès-Sherry“.

6. gr.

Landsbundin málsmeðferð

Þegar aðildarríki sendir framkvæmdastjórninni umsókn um vernd í samræmi við 5. mgr. 96. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skal það senda með henni yfirlýsingu um að það telji að umsókn umsækjandans uppfylli skilyrðin fyrir vernd skv. 2. undirþætti 2. þáttar I. kafla II. bóks II. hluta reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og ákvæðunum sem samþykkt voru í samræmi við hann, og að það votti að eina skjalið sem um getur í d-lið 1. mgr. 94. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 sé rétt samantekt á forskriftinni fyrir afurðina.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um tæk andmæli sem berast innan landsbundnu málsmeðferðarinnar. Aðildarríkin skulu halda framkvæmdastjórninni upplýstri um allar landsbundnar dómsmeðferðir sem gætu haft áhrif á málsmeðferð við skráningu.

7. gr.

Sameiginlegar umsóknir

Þegar lagðar eru fram sameiginlegar umsóknir um vernd heitis sem upprunatáknun eða landfræðileg merking, eins og um getur í 3. mgr. 95. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, skulu tengdu undanfarandi landsbundnu málsmeðferðirnar, þ.m.t. andmælastigið, fara fram í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum.

8. gr.

Landsbundin vernd á umbreytingargrundvelli

1. Aðildarríki getur, einungis á umbreytingargrundvelli, veitt heiti landsbundna vernd frá og með þeim degi þegar umsókn um vernd er send framkvæmdastjórninni.

Slíkri landsbundinni vernd á umbreytingargrundvelli skal ljúka á þeim degi þegar annaðhvort ákvörðun um skráningu er tekin samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 eða umsóknin er dregin til baka.

2. Hlutaðeigandi aðildarríki ber ábyrgð á afleiðingum slíkrar landsbundinnar verndar þegar heiti er ekki verndað samkvæmt þessari reglugerð. Ráðstafanirnar sem aðildarríki gera skv. 1. mgr. skulu ekki hafa áhrif á viðskipti innan Sambandsins eða á alþjóðaviðskipti.

*9. gr.***Tæki umsóknarinnar**

1. Umsóknir um vernd teljast tækar ef þær eru lagðar fram í samræmi við 94., 95. og 96. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og 3. gr. og 5. gr. (3. mgr.) framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 og þær eru fylltar út á viðeigandi hátt.

Umsókn um vernd skal teljast fyllt út á viðeigandi hátt þegar hún uppfyllir 1. og 3. mgr. 94. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og 2. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 og eina skjalið er fyllt út á viðeigandi hátt.

Eina skjalið með samantektinni á forskriftinni fyrir afurðina sem um getur í d-lið 1. mgr. 94. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skal teljast fyllt út á viðeigandi hátt ef það uppfyllir kröfurnar sem eru taldar upp í 1. og 2. mgr. 5. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34. Forskriftin fyrir afurðina skal teljast fyllt út á viðeigandi hátt þegar hún uppfyllir kröfurnar sem eru settar fram í 2. mgr. 94. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.

2. Telji framkvæmdastjórnin að umsókn sé ótæk skal hún tilkynna lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins eða þriðja landsins eða umsækjandanum, sem hefur staðfestu í þriðja landi, um ástæðurnar fyrir niðurstöðunni um ótæki.

3. Framkvæmdastjórnin skal, a.m.k. einu sinni í mánuði, birta opinberlega skrána yfir heiti sem henni hafa borist umsóknir um vernd fyrir sem upprunatáknar eða landfræðilegar merkingar, heiti umsóknaraðildarríkisins eða þriðja landsins sem sækir um og dagsetningu framlagningar umsóknarinnar.

*10. gr.***Grannskoðun umsóknar**

Rannsókn framkvæmdastjórnarinnar á umsókn, eins og um getur í 2. mgr. 97. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, skal fela í sér athugun á því að engar augljósar villur séu í umsókninni. Við rannsóknina á umsókninni skal framkvæmdastjórnin einkum rannsaka eina skjalið. Rannsókninni skal ljúka á innan við 6 mánuðum. Ef farið er yfir þessi tímamörk skal framkvæmdastjórnin upplýsa umsækjandann skriflega um ástæður fyrir þessari töf.

*2. ÞÁTTUR***Andmælameðferð***11. gr.***Tæki andmæla og ástæður fyrir þeim**

1. Að því er varðar 98. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skal rökstudd yfirlýsing um andmæli teljast tæk ef:

- a) hún berst framkvæmdastjórninni innan frestsins sem settur er fram í 98. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013,
- b) hún uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 1. mgr. 8. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 2019/34,

og:

c) hún sýnir fram á að umsóknin um vernd eða um breytingu á forskrift fyrir afurð eða um afturköllun verndarinnar uppfyllir ekki reglurnar um upprunatáknar og landfræðilegar merkingar af því að:

- i. hún bryti í bága við 92. til 95. gr., 105. eða 106. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og við ákvæði sem hafa verið samþykkt samkvæmt þeim,
- ii. fyrirhuguð skráning heitisins bryti í bága við 100. eða 101. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013,
- iii. fyrirhuguð skráning heitisins mundi stofna í hættu rétti handhafa vörumerkis eða notanda einsheitis eða samsetts heitis þar sem eitt hugtak er eins og heitið sem á að skrá, eða vegna tilvistar heita sem eru að hluta til einsheiti við heitið sem á að skrá eða annarra heita sem svipar til þess heitis sem á að skrá og vísa til vinnræktarafurða sem hafa verið löglega á markaði í minnst fimm ár fyrir birtingardagsetninguna sem kveðið er á um í 3. mgr. 97. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.

Meta skal ástæðurnar fyrir andmælum í tengslum við yfirráðasvæði Sambandsins.

Þegar einstaklingur eða lögaðili leggur fram andmæli skal yfirlýsing um andmæli, sem er rökstudd á viðeigandi hátt, einungis teljast tæk ef hún sýnir fram á lögmeta hagsmuni andmælandans.

2. Telji framkvæmdastjórnin að andmælin séu ótæk skal hún tilkynna yfirvaldinu eða einstaklingnum eða lögaðilanum sem lagði fram andmælin um ástæðurnar fyrir niðurstöðunni um ótæki.

12. gr.

Andmælameðferð

1. Telji framkvæmdastjórnin að andmælin séu tæk skal hún bjóða yfirvaldinu eða einstaklingnum eða lögaðilanum sem lagði fram andmælin og yfirvaldinu eða einstaklingnum eða lögaðilanum sem lagði fram umsóknina um vernd að taka þátt í viðeigandi viðræðufundum á þriggja mánaða tímabili. Boðið skal gefið út innan fjögurra mánaða frá birtingardegi umsóknarinnar um vernd, sem rökstudda yfirlýsingin um andmæli varðar, í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* og því skal fylgja afrit af rökstuddu yfirlýsingunni um andmæli. Framkvæmdastjórnin getur, að fenginni beiðni frá yfirvaldinu eða einstaklingnum eða lögaðilanum sem lagði fram umsóknina, hvenær sem er á þessum þremur mánuðum framlengt viðræðufrestinn um allt að þrjú mánuði.
2. Yfirvaldið eða aðilinn sem lagði fram andmælin og yfirvaldið eða aðilinn sem lagði fram umsóknina um vernd skulu hefja slíkar viðræður án ótilhlýðilegrar tafar. Þeir skulu skiptast á viðeigandi upplýsingum til að meta hvort umsóknin um vernd uppfylli skilyrði þessarar reglugerðar og reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.
3. Komist aðilarnir að samkomulagi skal annaðhvort umsækjandinn, sem hefur staðfestu í þriðja landinu, eða yfirvöld aðildarríkisins eða þriðja landsins þaðan sem umsóknin um vernd var send tilkynna framkvæmdastjórninni um niðurstöður viðræðanna sem áttu sér stað og um alla þá þætti sem gerðu þeim kleift að ná samkomulagi, þ.m.t. álit aðilanna. Ef verulegar breytingar hafa verið gerðar á upplýsingunum sem voru birtar í samræmi við 3. mgr. 97. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skal framkvæmdastjórnin endurtaka grannskoðunina sem um getur í 2. mgr. 97. gr. þeirrar reglugerðar að lokinni landsbundinni málsmeðferð sem tryggir viðunandi birtingu þessara breyttu upplýsinga. Ef engar breytingar eða óverulegar breytingar eru gerðar á forskrift fyrir afurð eftir að samkomulag er í höfn skal framkvæmdastjórnin samþykkja ákvörðun í samræmi við 99. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 um að veita upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni vernd.
4. Náist ekki samkomulag skal annaðhvort umsækjandinn, sem hefur staðfestu í þriðja landinu, eða yfirvöld aðildarríkisins eða þriðja landsins þaðan sem umsóknin um vernd var send tilkynna framkvæmdastjórninni um niðurstöður viðræðanna sem áttu sér stað og um allar tengdar upplýsingar og skjöl. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja ákvörðun í samræmi við 99. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 um að annaðhvort veita vernd eða hafna umsókninni.

13. gr.

Takmarkanir á notkun verndaðra upprunatáknana og verndaðra, landfræðilegra merkinga

1. Þrátt fyrir 102. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 getur framkvæmdastjórnin samþykkt framkvæmdargerðir til að veita umbreytingartímabil í allt að fimm ár sem gera kleift, að því er varðar afurðir sem eru upprunnar í aðildarríki eða þriðja landi og bera merkingu sem samanstendur af eða inniheldur heiti sem gengur gegn ákvæði 2. mgr. 103. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, að nota áfram merkinguna sem notuð var við setningu þeirra á markað.

Veiting slíks umbreytingartímabils er bundin því skilyrði að lögð sé fram tæk yfirlýsing um andmæli skv. 3. mgr. 96. gr. eða 98. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 sem sýnir fram á að ákvörðunin um að veita heitinu vernd mundi stefna í hættu tilvist:

- a) algerlega eins heitis eða samsetts heitis þar sem eitt hugtak er eins og heitið sem á að skrá eða
 - b) heita sem eru að hluta til einsheiti við heitið sem á að skrá eða annarra heita sem svipar til þess og vísa til vinnræktarafurða sem hafa verið löglega á markaðnum í a.m.k. fimm ár fyrir birtingardaginn sem kveðið er á um í 3. mgr. 97. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.
2. Framkvæmdastjórnin getur samþykkt framkvæmdargerðir til að framlengja umbreytingartímabilið sem um getur í 1. mgr. í allt að 15 ár í tilhlýðilega rökstuddum tilvikum þar sem sýnt er fram á að:
 - a) merkingin sem um getur í 1. mgr. hafi verið samfleytt í löglegri og rétttri notkun í a.m.k. 25 ár áður en umsókn um skráningu var lögð fyrir framkvæmdastjórnina,
 - b) tilgangurinn með notkun merkingarinnar sem um getur í 1. mgr. hefur aldrei verið að hagnast á orðsþori skráða heitisins og sýnt er fram á að ekki hafi verið, eða getað verið, villt um fyrir neytendum að því er varðar réttan uppruna afurðarinnar.
 3. Ef merking sem um getur í 1. og 2. mgr. er notuð skal tilgreining upprunalands koma skýrt og sýnilega fram á merkimiðanum.

4. Aðildarríki getur, til að yfirstíga tímabundna erfiðleika með það að langtímamarkmiði að tryggja að allir framleiðendur á viðkomandi svæði uppfylli forskriftina fyrir afurðina, veitt vernd á umbreytingartímabili sem hefst á þeim degi þegar umsóknin er send framkvæmdastjórninni, með því skilyrði að viðkomandi rekstraraðilar hafi sett umræddar vinnuáætlanir á markað með lögmætum hætti og notað viðkomandi heiti samfleytt í minnst fimm ár fyrir innlagningu umsóknarinnar til yfirvalda aðildarríkisins og að fjallað hafi verið um þessa tímabundnu erfiðleika í landsbundnu andmælameðferðinni sem um getur í 3. mgr. 96. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013. Umbreytingartímabilið skal vera eins stutt og hægt er og skal ekki vara lengur en 10 ár.

Fyrsta undirgrein gildir að breyttu breytanda um verndaða landfræðilega merkingu eða verndaða upprunatáknun sem vísar til landsvæðis sem er staðsett í þriðja landi, að andmælameðferðinni undanskilinni.

Slík umbreytingartímabil skulu tilgreind í umsóknarskjalinu sem um getur í 1. mgr. 94. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.

3. ÞÁTTUR

Breytingar á forskriftum fyrir afurðir

14. gr.

Tegundir breytinga

1. Að því er varðar 105. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 eru breytingar á forskrift fyrir afurð flokkaðar í tvo flokka að því er varðar mikilvægi þeirra: breytingar sem krefjast andmælameðferðar á vettvangi Sambandsins („breytingar á vegum Sambandsins“) og breytingar sem skal fjalla um á vettvangi aðildarríkis eða þriðja lands („almennar breytingar“).

Breyting telst vera breyting á vegum Sambandsins þegar:

- a) hún felur í sér breytingu á heiti verndaðrar upprunatáknunar eða verndaðrar landfræðilegrar merkingar,
- b) hún samanstendur af breytingu, brottfalli eða viðbót flokks vinnuáætlunar eins og um getur í II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013,
- c) hún gæti hugsanlega ógilt tengslið sem um getur í i. lið a-liðar eða i. lið b-liðar 1. mgr. 93. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013,
- d) hún felur í sér frekari takmarkanir á setningu afurðarinnar á markað.

Umsóknir um breytingar á vegum Sambandsins sem þriðja land eða framleiðendur í þriðja landi leggja fram skulu innihalda sönnun þess að breytingin sem óskað er eftir sé í samræmi við lög um vernd upprunatákna eða landfræðilegra merkinga sem gilda í því þriðja landi.

Allar aðrar breytingar teljast vera almennar breytingar.

2. Að því er varðar 105. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 er tímabundin breyting almenn breyting varðandi tímabundna breytingu á forskriftinni fyrir afurðina vegna álagðra skyldubundinna ráðstafana á sviði hollustuhátta og heilbrigðis dýra og plantna af hálfu opinberra yfirvalda eða tengist náttúruhamförum eða óhagstæðum veðurskilyrðum sem lögbær yfirvöld hafa viðurkennt formlega.

15. gr.

Málsmeðferð við breytingar á vegum Sambandsins á forskriftum fyrir afurðir

1. Umsókn um samþykki fyrir breytingu á vegum Sambandsins á forskrift fyrir afurð, eins og er skilgreint í 14. gr. þessarar reglugerðar, skal fylgja málsmeðferðarreglunum sem mælt er fyrir um í 94. gr. og 96. til 99. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, í 1., 2. og 3. þætti II. kafla þessarar reglugerðar og í 1., 2. og 3. þætti II. kafla framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 að breyttu breytanda.

2. Ef framkvæmdastjórnin telur, á grundvelli rannsóknar sem gerð var skv. 2. mgr. 97. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, að skilyrðin sem er krafist skv. 3. mgr. 97. gr. þeirrar reglugerðar séu uppfyllt skal hún birta umsóknina um vernd á vegum Sambandsins, sem um getur í 1. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34, í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins*. Endanleg ákvörðun um samþykki fyrir breytingunni skal samþykkt án þess að beita rannsóknarmálsmeðferðinni sem um getur í 2. mgr. 229. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 nema tæk andmæli hafi verið lögð fram eða umsókninni um breytingu sé hafnað, en þá gildir ákvæði annarrar málsgreinar 99. gr. þeirrar reglugerðar.

3. Umsókn um samþykki fyrir breytingum á vegum Sambandsins skal einungis innihalda breytingar sem gera skal á vegum Sambandsins. Ef umsókn um breytingu á vegum Sambandsins inniheldur einnig almennar eða tímabundnar breytingar gildir málsmeðferðin fyrir breytingar á vegum Sambandsins einungis um breytingar á vegum Sambandsins. Líta skal svo á að almennu eða tímabundnu breytingarnar hafi ekki verið lagðar fram.

4. Við rannsókn á umsóknum um breytingar skal framkvæmdastjórnin beina athygli sinni að tillögðum breytingum.

*16. gr.***Tæki umsókna um breytingu á vegum Sambandsins**

1. Umsóknir um samþykki fyrir breytingum á forskrift fyrir afurð á vegum Sambandsins teljast tækar ef þær eru lagðar fram í samræmi við 105. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og 3. gr. og 9. gr. (2. mgr.) framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34, að breyttu breytanda, og þær eru fylltar út á viðeigandi hátt.

Umsókn um samþykki fyrir breytingu á vegum Sambandsins á forskrift fyrir afurð skal teljast vera fyllt út á viðeigandi hátt ef hún er yfirlýsing og tæmandi og uppfyllir kröfurnar sem mælt er fyrir um í 2. gr. og 1. mgr. 9. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34.

Samþykki framkvæmdastjórnarinnar á umsókn um samþykki fyrir breytingu á vegum Sambandsins á forskrift fyrir afurð skal einungis ná til þeirra breytinga sem lagðar eru fram í umsókninni sjálfri.

2. Teljist umsókn ótæk skal tilkynna lögbærum yfirvöldum aðildarríkisins eða þriðja landsins eða umsækjandanum, sem hefur staðfestu í þriðja landi, um ástæðurnar fyrir ótæki.

*17. gr.***Almennar breytingar**

1. Almennar breytingar skulu samþykktar og birtar af þeim aðildarríkjum sem landsvæði upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar varðar.

Umsóknir um samþykki fyrir almennri breytingu á forskrift fyrir afurð skulu lagðar fyrir yfirvöld aðildarríkisins sem landsvæði táknunarinnar eða merkingarinnar varðar. Umsækjendur skulu uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 95. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013. Ef umsókn um samþykki fyrir almennri breytingu á forskrift fyrir afurð kemur ekki frá umsækjandanum sem lagði fram umsóknina um verndun heitisins eða heitanna sem forskriftin fyrir afurð varðar skal aðildarríkið gefa þeim umsækjanda tækifæri til að gera athugasemdir varðandi umsóknina, ef sá umsækjandi er enn til staðar.

Umsóknin um almenna breytingu skal innihalda lýsingu á almennu breytingunum, samantekt á ástæðunum fyrir því að gera þarf breytingarnar og sýna fram á að tillagðar breytingar uppfylli skilyrði til að teljast vera almennar í samræmi við 14. gr. þessarar reglugerðar.

2. Telji aðildarríki að kröfurnar í reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 og ákvæði sem hafa verið samþykkt samkvæmt þeim séu uppfyllt getur það samþykkt og birt almennu breytinguna. Ákvörðunin um samþykki skal innihalda breytta, samsteypta eina skjalið, ef við á, og breyttu, samsteyptu forskriftina fyrir afurðina.

Almenna breytingin skal gilda í aðildarríkinu um leið og hún hefur verið birt opinberlega. Aðildarríkið skal tilkynna framkvæmdastjórninni um almennu breytingarnar eigi síðar en einum mánuði eftir opinberan birtingardag landsbundnu ákvörðunarinnar.

3. Ákvarðanir um að samþykkja almennar breytingar sem varða vínæktarafurðir með uppruna í þriðju löndum skulu teknar í samræmi við það kerfi sem er í gildi í hlutaðeigandi þriðja landi og skal stakur framleiðandi í skilningi 3. gr. eða hópur framleiðenda, sem hefur lögmatra hagsmuna að gæta, senda þær til framkvæmdastjórnarinnar, annaðhvort beint eða í gegnum yfirvöld þess þriðja lands, eigi síðar en einum mánuði eftir að þær eru birtar opinberlega.

4. Orðsending um almennar breytingar skal teljast vera fyllt út á viðeigandi hátt þegar hún uppfyllir ákvæði 10. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34.

5. Ef almenna breytingin ber með sér breytingu á eina skjalinu skal framkvæmdastjórnin birta lýsinguna á almennu breytingunni sem um getur í 10. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 og breytta eina skjalið í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* innan þriggja mánaða frá viðtökudegi orðsendingarinnar frá aðildarríkinu, þriðja landinu eða stökum framleiðanda eða hópi framleiðenda í þriðja landi.

6. Ef almenna breytingin ber ekki með sér breytingu á eina skjalinu skal framkvæmdastjórnin birta lýsinguna á almennu breytingunni, í gegnum upplýsingakerfin sem um getur í 32. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34, innan þriggja mánaða frá viðtökudegi orðsendingarinnar frá aðildarríkinu, þriðja landinu eða umsækjanda sem hefur staðfestu í þriðja landi.

7. Almennar breytingar skulu gilda á yfirráðasvæði Sambandsins þegar þær hafa verið birtar í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* eða þegar framkvæmdastjórnin hefur birt þær í upplýsingakerfunum sem um getur í 32. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34.

8. Ef landsvæðið nær yfir fleiri en eitt aðildarríki skulu hlutaðeigandi aðildarríki beita málsmeðferðinni fyrir almennar breytingar hvort fyrir sig fyrir þann hluta svæðisins sem er innan yfirráðasvæðis þeirra. Almenna breytingin skal einungis taka gildi þegar síðasta landsbundna ákvörðunin um samþykki tekur gildi. Síðasta aðildarríkið sem samþykkir almennu breytinguna skal senda framkvæmdastjórninni orðsendinguna sem um getur í 4. mgr. eigi síðar en einum mánuði frá þeirri dagsetningu þegar ákvörðun hennar um að samþykkja almennu breytinguna er birt opinberlega.

Ef eitt eða fleiri hlutaðeigandi aðildarríki samþykkja ekki landsbundnu ákvörðunina um samþykki, sem um getur í fyrstu undirgrein, getur hvert hlutaðeigandi aðildarríki sem er lagt fram umsókn samkvæmt málsmeðferðinni fyrir breytingar á vegum Sambandsins. Slík regla skal einnig gilda að breyttu breytanda þegar eitt eða fleiri hlutaðeigandi landa er þriðja land.

18. gr.

Tímabundnar breytingar

1. Tímabundnar breytingar skulu samþykktar og birtar af þeim aðildarríkjum sem landsvæðið sem upprunatáknunin eða landfræðilega merkingin varðar. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni um þær ásamt ástæðum sem styðja tímabundnu breytingarnar eigi síðar en einum mánuði eftir opinberan birtingardag landsbundnu ákvörðunarinnar. Tímabundin breyting gildir í aðildarríkinu um leið og hún hefur verið birt opinberlega.

2. Ef landsvæðið nær yfir fleiri en eitt aðildarríki gildir málsmeðferðin sitt í hvoru lagi í hlutaðeigandi aðildarríkjum fyrir þann hluta svæðisins sem er innan yfirráðasvæðis þeirra. Tímabundnar breytingar skulu einungis taka gildi þegar síðasta landsbundna ákvörðunin um samþykki tekur gildi. Síðasta aðildarríkið sem samþykkir tímabundnu breytinguna skal tilkynna framkvæmdastjórninni um hana eigi síðar en einum mánuði eftir opinberan birtingardag ákvörðunarinnar. Þessi regla gildir einnig að breyttu breytanda þegar eitt eða fleiri hlutaðeigandi landa er þriðja land.

3. Stakur framleiðandi í skilningi 3. gr. eða hópur framleiðenda, sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta, skal senda framkvæmdastjórninni tímabundnar breytingar sem varða vinnuáætlanir með uppruna í þriðju löndum, ásamt ástæðum sem styðja tímabundnu breytingarnar, annaðhvort beint eða í gegnum yfirvöld þess þriðja lands, eigi síðar en einum mánuði eftir að þær eru samþykktar.

4. Orðsending um tímabundnar breytingar skal teljast vera fyllt út á viðeigandi hátt þegar hún inniheldur öll atriðin sem um getur í 11. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34.

5. Framkvæmdastjórnin skal birta slíkar breytingar opinberlega innan þriggja mánaða frá viðtökudegi orðsendingarinnar frá aðildarríkinu, þriðja landinu eða stökum framleiðanda eða hópi framleiðenda í þriðja landi. Tímabundin breyting gildir á yfirráðasvæði Sambandsins um leið og framkvæmdastjórnin hefur birt hana opinberlega.

4. ÞÁTTUR

Afturköllun verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar

19. gr.

Afturköllunarferli

Beiðnir um afturköllun verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar, eins og um getur í 106. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, skal fylgja málsmeðferðarreglunum sem mælt er fyrir um í 94. gr. og 96. til 99 gr. þeirrar reglugerðar ásamt ákvæðunum í 1., 2. og 4. þætti II. kafla þessarar reglugerðar og í 1., 2., 4. og 5. þætti II. kafla framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34, að breyttu breytanda.

Framkvæmdastjórnin skal birta afturköllunarbeiðnina, sem um getur í 13. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34, í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins*.

20. gr.

Ástæður fyrir afturköllun

Að því er varðar 106. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skal það ekki teljast tryggt að farið sé að forskrift fyrir afurð þegar engin afurð sem ber verndaða heitið hefur verið sett á markað í a.m.k. síðustu sjö ár samfleytt.

21. gr.

Tæki afturköllunarbeiðna

1. Að því er varðar 106. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skal rökstudd afturköllunarbeiðni teljast tæk ef:
 - a) afturköllunarbeiðnin uppfyllir kröfurnar sem settar eru fram í 1. mgr. 13. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 og
 - b) afturköllunarbeiðnin byggist á þeim ástæðum sem um getur í 106. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.
2. Telji framkvæmdastjórnin að afturköllunarbeiðnin sé ótæk skal hún tilkynna yfirvaldinu í aðildarríkinu eða þriðja landinu eða einstaklingnum eða lögaðilanum sem lagði fram beiðnina um ástæðurnar fyrir niðurstöðunni um ótæki.
3. Rökstuddar yfirlýsingar um andmæli gegn afturköllun skulu einungis teljast tækar ef þær sýna fram á að hagsmunaaðili reiði sig á notkun skráða heitisins í viðskiptum.

5. ÞÁTTUR

Notkun tákna, upplýsinga og skammstafana

22. gr.

Tímabundnar merkingar og kynningar

Eftir að umsókn um vernd fyrir upprunatáknun eða landfræðilega merkingu er send framkvæmdastjórninni mega framleiðendur nota hana á merkimiðum og við kynningar og nota landsbundin kennimerki og upplýsingar í samræmi við lög Sambandsins og þá einkum reglugerð (ESB) nr. 1169/2011.

Tákn Sambandsins sem sýna vernduðu upprunatáknunina eða vernduðu landfræðilegu merkinguna, upplýsingar Sambandsins „vernduð upprunatáknun“ eða „vernduð, landfræðileg merking“ og skammstafanir Sambandsins „VUT“ eða „VLM“ mega einungis koma fram á merkimiðunum að lokinni birtingu ákvörðunar um að veita þeirri upprunatáknun eða landfræðilegu merkingu vernd.

Ef umsókninni er hafnað má setja vínreктarafurðir, sem eru merktar í samræmi við fyrstu undirgrein, áfram á markað þar til birgðir þeirra eru uppunar.

23. gr.

Undanþágur frá skuldbindingunni um að nota hugtakið „vernduð upprunatáknun“ á merkimiðum

Í samræmi við 3. mgr. 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 er heimilt að sleppa tilvísun í hugtakið „vernduð upprunatáknun“ fyrir vín sem bera eftirfarandi verndaða upprunatáknun:

- a) Grikkland:
Σάμος (Samos),
- b) Spánn:
Cava, Jerez, Xérès eða Sherry, Manzanilla,
- c) Frakkland:
Champagne,
- d) Ítalía:
Asti, Marsala, Franciacorta,
- e) Kýpur:
„Κομμανδαρία“ (Commandaria),
- f) Portúgal:
Madeira eða Madère, Port eða Porto.

III. KAFLI

HEFÐBUNDIN HEITI

1. ÞÁTTUR

Umsóknir um vernd og rannsóknarmálsmeðferð

24. gr.

Tungumál og stafsetning hefðbundna heitisins

1. Hefðbundið heiti skal skráð:
 - a) á opinberu tungumáli eða svæðisbundnu tungumáli aðildarríkisins eða þriðja landsins þar sem heitið er upprunnið eða
 - b) á tungumálinu sem er notað fyrir heitið í viðskiptum.
2. Hefðbundið heiti skal skráð með upprunalegri stafsetningu og upprunalegu lettri. Ef upprunalega letrið er ekki með latneskum rittáknum skal umrita það með latneskum rittáknum og skrá það þannig ásamt heitinu með upprunalega lettrinu.

25. gr.

Umsækjendur

1. Lögbær yfirvöld aðildarríkja eða þriðju landa eða fulltrúar atvinnugreinasamtaka með staðfestu í þriðju löndum geta sótt um vernd fyrir hefðbundið heiti.
2. Atvinnugreinasamtök eru hver þau samtök framleiðenda eða félag samtaka framleiðenda sem hafa samþykkt sömu reglur, starfa á svæði með eina eða fleiri upprunatáknun eða landfræðilega merkingu fyrir vín þar sem þau hafa innan sinna banda minnst tvo þriðju þeirra framleiðenda sem hafa staðfestu á svæðinu þar sem þau starfa og framleiða minnst tvo þriðju af framleiðslunni á svæðinu. Atvinnugreinasamtök mega einungis leggja fram umsókn um vernd fyrir vínræktarafurðir sem þau framleiða sjálf.

26. gr.

Tæki umsóknarinnar

1. Umsóknir um vernd teljast tækar ef þær eru lagðar fram í samræmi við 25. gr. þessarar reglugerðar og 21. gr. og 30. gr. (3. mgr.) framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 og þær eru fylltar út á viðeigandi hátt.

Umsókn skal teljast vera fyllt út á viðeigandi hátt ef hún inniheldur eftirfarandi upplýsingar:

- a) heitið sem skal vernda sem hefðbundið heiti,
 - b) tegund hefðbundins heitis, hvort sem það fellur undir a- eða b-lið 112. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013,
 - c) tungumálið sem heitið sem skal vernda er sett fram á,
 - d) flokk eða flokka vínræktarafurða sem um ræðir,
 - e) samantekt á skilgreiningunni og skilyrðum fyrir notkun,
 - f) verndaðar upprunatáknar eða verndaðar landfræðilegar merkingar sem um ræðir.
2. Með umsókninni skal fylgja eintak af löggjöf hlutaðeigandi aðildarríkis eða reglur sem gilda um vínframleiðendur í hlutaðeigandi þriðja landi eða löndum og eiga við um notkun viðkomandi heitis, og tilvísun í birta útgáfu þeirrar löggjafar eða reglna.
 3. Ef umsóknin er ekki fyllt út á viðeigandi hátt eða skjölin sem um getur í 2. mgr. hafa ekki verið lögð fram með umsókninni skal umsóknin teljast ótæk.
 4. Ef umsóknin er ótæk skal tilkynna yfirvöldunum í aðildarríkinu eða þriðja landinu eða umsækjandanum sem hefur staðfestu í viðkomandi þriðja landi um ástæðurnar fyrir því að hún telst ótæk og að viðkomandi aðili hafi rétt til að leggja fram aðra umsókn sem er fyllt út á viðeigandi hátt.

27. gr.

Skilyrði fyrir réttmæti

1. Umsókn um vernd fyrir hefðbundið heiti skal teljast réttmæt ef heitið sem sóst er eftir vernd fyrir:
 - a) uppfyllir kröfurnar um hefðbundið heiti eins og þær eru skilgreindar í 112. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, sem og kröfurnar sem mælt er fyrir um í 24. gr. þessarar reglugerðar,
 - b) samanstendur eingöngu af annaðhvort:
 - i. heiti sem hefð er fyrir að nota í viðskiptum á stórum hluta yfirráðasvæðis Sambandsins eða viðkomandi þriðja lands til að auðkenna tiltekna flokka vinnræktarafurða sem um getur í 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 eða
 - ii. þekktu heiti sem hefð er fyrir að nota í viðskiptum a.m.k. á yfirráðasvæði viðkomandi aðildarríkis eða þriðja lands, til að aðgreina tiltekna flokka vinnræktarafurða sem um getur í 1. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013,
 - c) hefur ekki orðið almennt og
 - d) er skilgreint og reglufest í löggjöf aðildarríkisins eða er bundið skilyrðum um notkun eins og kveðið er á um í reglum sem gilda um vinnframleiðendur í viðkomandi þriðja landi, þ.m.t. reglur sem atvinnugreinasamtök hafa sett.

Ákvæði b-liðar gilda ekki um hefðbundin heiti sem um getur í a-lið 112. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.

2. Að því er varðar b-lið 1. mgr. skal hefðbundin notkun merkja:

- a) notkun sem nemur a.m.k. fimm árum þegar um er að ræða heiti sem skráð eru á opinberu tungumáli eða svæðisbundnu tungumáli aðildarríkisins eða þriðja landsins þar sem heitið er upprunnið,
- b) notkun sem nemur a.m.k. 15 árum þegar um er að ræða heiti sem eru skráð á tungumálinu sem er notað í viðskiptum.

3. Að því er varðar c-lið 1. mgr. er heiti sem hefur orðið almennt, heiti sem hefur orðið að almennu heiti þeirra afurðar í Sambandinu þrátt fyrir að það vísi til tiltekinnar framleiðslu- eða þroskunaraðferðar, gæða, litar, tegundar staðar eða tiltekinnar atburðar sem tengist sögu vinnræktarafurðarinnar.

28. gr.

Grannskoðun framkvæmdastjórnarinnar

1. Framlagningar dagsetning umsóknar um vernd fyrir hefðbundið heiti er sú dagsetning þegar umsóknin berst framkvæmdastjórninni.
2. Framkvæmdastjórnin skal rannsaka hvort umsóknin um vernd uppfylli skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum kafla.
3. Telji framkvæmdastjórnin að skilyrðin sem mælt er fyrir um í 26. og 27. gr. séu uppfyllt skal hún samþykkja framkvæmdargerð varðandi birtingu umsóknarinnar um vernd í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.
4. Ef umsókn um vernd fyrir hefðbundið heiti uppfyllir ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í þessum kafla skal framkvæmdastjórnin upplýsa umsækjandann um ástæðurnar fyrir höfnuninni og gefa frest til að draga umsóknina til baka eða breyta henni eða til að leggja fram athugasemdir.
5. Ef umsækjandinn bætir ekki úr ágöllum innan frestsins sem um getur í 4. mgr. skal framkvæmdastjórnin samþykkja framkvæmdargerð til að hafna umsókninni í samræmi við 2. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.

2. ÞÁTTUR

Andmælamæðferð

29. gr.

Framlagning andmæla

Framlagningar dagsetning andmæla er sú dagsetning þegar andmælin berast framkvæmdastjórninni.

*30. gr.***Tæki andmæla og ástæður fyrir þeim**

1. Rökstudd andmæli skulu teljast tæk ef:
 - a) þau eru lögð fram af aðildarríki eða þriðja landi, eða einstaklingi eða lögaðila sem hefur lögmatra hagsmuna að gæta,
 - b) þau berast framkvæmdastjórninni innan frestsins sem kveðið er á um 1. mgr. 22. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34,
 - c) þau sýna fram á að umsóknin um vernd samræmist ekki reglunum um hefðbundin heiti vegna þess að hún uppfylli ekki ákvæði 27. gr. þessarar reglugerðar eða vegna þess að fyrirhuguð skráning heitisins bryti í bága við 32. eða 33. gr. þessarar reglugerðar.
2. Tilkynna skal yfirvöldunum í viðkomandi aðildarríki eða þriðja landi eða atvinnugreinasamtökunum í þriðja landinu um andmæli sem teljast tæk.

*31. gr.***Grannskoðun andmæla**

1. Hafni framkvæmdastjórnin ekki andmælum í samræmi við 3. mgr. 23. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 skal hún tilkynna umsækjandanum sem lagði fram umsóknina um þau og bjóða honum að leggja fram athugasemdir innan þess tímabils sem um getur í 1. mgr. 24. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34. Andmælanda skal tilkynnt um allar athugasemdir sem berast á þessu tímabili.

Framkvæmdastjórnin skal, meðan á grannskoðun hennar á andmælum stendur, óska eftir athugasemdum frá aðilunum, ef við á, innan þess tíma sem um getur í 2. mgr. 24. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34, um orðsendingar sem hafa borist frá hinum aðilunum.

2. Ef hvorki umsækjandinn né andmælandinn leggja fram athugasemdir á móti, eða ef þau tímamörk sem gefin eru til að leggja fram umsagnir og athugasemdir sem um getur í 24. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 eru ekki virt, skal framkvæmdastjórnin úrskurða um andmælin.

3. Framkvæmdastjórnin skal taka ákvörðun um að hafna viðkomandi hefðbundnu heiti eða viðurkenna það á grundvelli þeirra sönnunargagna sem hún hefur aðgang að. Framkvæmdastjórnin skal taka til athugunar hvort skilyrðin sem um getur eða mælt er fyrir um í 27., 32. eða 33. gr. þessarar reglugerðar séu uppfyllt. Andmælandanum og umsækjandanum skal tilkynnt um ákvörðun um að hafna hefðbundna heitinu.

4. Ef fleiri en ein andmæli eru lögð fram getur undanfarandi athugun á einum eða fleiri slíkum andmælum komið í veg fyrir áframhaldandi meðferð á umsókn um vernd. Við slíkar aðstæður getur framkvæmdastjórnin stöðvað hinar andmæla-meðferðirnar tímabundið. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna öðrum andmælendum um allar ákvarðanir sem teknar eru við málsmeðferðina sem hafa áhrif á þá.

Þegar umsókn er hafnað skal líta svo á að andmæla-meðferðum sem stöðvaðar voru tímabundið sé lokið og viðkomandi andmælendum skal tilkynnt um það á viðeigandi hátt.

*3. ÞÁTTUR***Vernd***32. gr.***Tengsl við vörumerki**

1. Skráningu á vörumerki sem inniheldur eða samanstendur af hefðbundnu heiti sem uppfyllir ekki skilgreininguna og skilyrðin fyrir notkun þess hefðbundna heitis eins og um getur í 112. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og sem tengist afurð sem fellur undir einn af flokkunum sem tilgreindir eru í II. hluta VII. viðauka við hana skal:

- a) hafnað ef umsóknin um skráningu vörumerkisins er lögð fram eftir framlagningardag umsóknarinnar um vernd fyrir hefðbundna heitið til framkvæmdastjórnarinnar og hefðbundna heitinu hefur í kjölfarið verið veitt vernd eða
- b) ógilda.

2. Heiti skal ekki njóta verndar sem hefðbundið heiti ef slík vernd er líkleg til að villa um fyrir neytendum að því er varðar raunverulegan uppruna vínsins, eðli þess, einkenni eða gæði, í ljósi orðspors og orðstírs vínræktarafurðarinnar.

3. Með fyrirvara um 2. mgr. má halda áfram að nota og endurnýja vörumerki sem um getur í 1. mgr., þrátt fyrir verndun hefðbundins heitis, sem sótt hefur verið um, skráð eða fest í sessi með notkun í góðri trú, ef kveðið er á um slíkt í landslöggjöf, á yfirráðasvæði Sambandsins, áður en hefðbundna heitið fékk vernd í upprunalandinu, að því tilskildu engar ástæður fyrir ógildingu eða afturköllun vörumerkisins séu fyrir hendi samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/95/EB⁽⁹⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2436⁽¹⁰⁾ eða samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1001⁽¹¹⁾.

Í slíkum tilvikum skal heimila notkun hefðbundins heitis samhliða viðkomandi vörumerkjum.

33. gr.

Einsheiti

1. Heiti sem umsókn um vernd er lögð fram fyrir og sem er að öllu leyti eða að hluta til einsheiti við hefðbundið heiti, sem þegar er verndað skv. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, skal skráð að teknu tilhlýðilegu tilliti til staðbundinnar og hefðbundinnar notkunar og hættu á ruglingi.

Einsheiti sem villir um fyrir neytendum að því er varðar eðli, gæði eða raunverulegan uppruna vínreктararfurðanna skal ekki skráð, jafnvel þó að heitið sé rétt.

Einungis má nota skráð heiti ef nægjanlegur munur er í raun milli einsheitisins, sem skráð er síðar, og heitisins sem var fyrir í skránni, með hliðsjón af þeirri nauðsyn að meðhöndla viðkomandi framleiðendur á sama hátt og til að komast hjá því að villa um fyrir neytendum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda að breyttu breytanda um hefðbundin heiti sem hlutu vernd fyrir 1. ágúst 2009 og eru að öllu leyti eða hluta til einsheiti við verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu eða heiti vínþrúguyrkis eða samheiti þess sem er að finna í IV. viðauka.

4. ÞÁTTUR

Breyting og afturköllun

34. gr.

Breyting á hefðbundnu heiti

Umsækjandi sem uppfyllir skilyrðin í 25. gr. getur sótt um samþykki fyrir breytingu á skráðu hefðbundnu heiti sem varðar þá þætti sem um getur í b-, c- og d-lið 1. mgr. 26. gr.

Ákvæði 26. til 31. gr. gilda að breyttu breytanda um umsóknir um breytingar.

35. gr.

Afturköllun á hefðbundnu heiti

Framkvæmdastjórnin getur, í samræmi við 2. mgr. 115. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og að fenginni tilhlýðilega rökstuddri beiðni aðildarríkis, þriðja lands eða einstaklings eða lögaðila sem hafa lögmætra hagsmuna að gæta, samþykkt framkvæmdargerðir til að afturkalla vernd fyrir hefðbundið heiti.

Ákvæði 26. til 31. gr. gilda að breyttu breytanda um umsóknir um afturkallanir.

36. gr.

Ástæður fyrir afturköllun

Afturkalla skal vernd fyrir hefðbundið heiti ef:

- hefðbundna heitið uppfyllir ekki lengur kröfurnar sem mælt er fyrir um í 27., 32. eða 33. gr.,
- ekki er lengur hægt að tryggja að farið sé að samsvarandi skilgreiningu og skilyrðum fyrir notkun.

⁽⁹⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/95/EB frá 22. október 2008 um samræmingu á lögum aðildarríkja um vörumerki (Stjtið. ESB L 299, 8.11.2008, bls. 25).

⁽¹⁰⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2015/2436 frá 16. desember 2015 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um vörumerki (endurúttefin) (Stjtið. ESB L 336, 23.12.2015 bls. 1).

⁽¹¹⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2017/1001 frá 14. júní 2017 um Evrópuvörumerkið (Stjtið. ESB L 154, 16.6.2017, bls. 1).

37. gr.

Tæki afturköllunarbeiðni

1. Rökstudd beiðni um afturköllun skal teljast tæk ef:
 - a) aðildarríki, þriðja land eða einstaklingur eða lögaðili sem hefur lögmætra hagsmuna að gæta lögðu hana fyrir framkvæmdastjórnina og
 - b) hún byggist á einni af þeim ástæðum sem um getur í 36. gr.

Tilhlyðilega rökstudd beiðni um afturköllun skal einungis teljast tæk ef í henni er sýnt fram á lögmæta hagsmuni umsækjandans.

2. Telji framkvæmdastjórnin að afturköllunarbeiðnin sé ótæk skal hún tilkynna yfirvaldinu eða aðilanum sem lagði fram beiðnina um ástæðurnar fyrir úrskurðinum um ótæki.
3. Framkvæmdastjórnin skal gera afturköllunarbeiðnina aðgengilega fyrir þau yfirvöld og aðila sem verða fyrir áhrifum, í samræmi við 4. mgr. 30. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34.
4. Rökstuddar yfirlýsingar um andmæli gegn afturköllunarbeiðnum skulu einungis teljast tækar ef í þeim er sýnt fram á að hagsmunaaðili reiði sig samfleytt á notkun skráða heitisins í viðskiptum.

38. gr.

Reglur varðandi hefðbundin heiti sem eru notuð í þriðju löndum

1. Skilgreiningin á hefðbundnum heitum, sem kveðið er á um í 112. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, skal gilda að breyttu breytanda um heiti sem hefð er fyrir að nota í þriðju löndum um vínreктarafurðir með landfræðilegar merkingar eða upprunatáknarnir sem löggjöf þessara þriðju landa gildir um.
2. Að því er varðar vínreктarafurðir upprunnar í þriðju löndum með merkimiða þar sem fram koma önnur hefðbundin sérheiti en hefðbundnu heitin sem talin eru upp í rafræna gagnagrunninum „E-Bacchus“, sem um getur í 1. mgr. 25. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34, þá má nota þessi hefðbundnu sérheiti á merkimiðum á vínnum í samræmi við gildandi reglur í viðkomandi þriðju löndum, þ.m.t. reglur sem atvinnugreinasamtök setja.

5. ÞÁTTUR

39. gr.

Vernduð hefðbundin heiti sem þegar eru fyrir hendi

Hefðbundið heiti sem nýtur verndar samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 607/2009 skal sjálfkrafa njóta verndar samkvæmt þessari reglugerð.

IV. KAFLI

MERKING OG KYNNING

1. ÞÁTTUR

Lögboðnar upplýsingar

40. gr.

Framsetning á lögboðnum upplýsingum

1. Lögboðnar upplýsingar sem um getur í 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skulu koma fram á sama sjónsviði á ílátinu, þannig að hægt sé að lesa þær samtímis án þess að nauðsynlegt sé að snúa ílátinu, með óafmáanlegum rittáknum og skulu skýrt aðgreindar frá nærliggjandi texta eða myndum.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. mega lögboðnu upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr. 41. gr., og lotunúmerið koma fram utan sjónarsviðsins sem um getur í þeirri málsgrein.
3. Stærð rittáknanna fyrir upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar og í 1. mgr. 41. gr. þarf að vera 1,2 mm eða stærri, sama hvaða gerð rittákna er notuð.

41. gr.

Beiting tiltekinna þverlægra reglna

1. Í þeim tilgangi að tilgreina tiltekin efni eða afurðir sem valda ofnæmi eða óþoli, eins og um getur í 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1169/2011, skal nota þau hugtök sem varða súlfít, egg og afurðir, sem eru að stofni til úr eggjum, og mjólk og afurðir, sem eru að stofni til úr mjólk, sem skráð eru í A-hluta I. viðauka.
2. Hugtökunum, sem um getur í 1. mgr., má fylgja viðeigandi skýringarmynd sem sýnd er í B-hluta I. viðauka.

42. gr.

Setning á markað og útflutningur

1. Þegar merkimiði eða framsetning vínrektarafurða samræmist ekki samsvarandi skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð má ekki setja þær á markað innan Sambandsins eða flytja þær út.
2. Þrátt fyrir 3. undirþátt 2. þáttar og 3. þátt I. kafla II. bóls II. hluta reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 geta aðildarríki, þegar vínrektarafurðir eru ætlaðar til útflutnings, heimilað upplýsingar og framsetningar sem samræmast ekki gildandi reglum Sambandsins um merkingar og kynningar ef slíkra upplýsinga eða framsetninga vínrektarafurðanna er krafist í löggjöf viðkomandi þriðja lands. Þessar upplýsingar mega koma fram á öðrum tungumálum en opinberum tungumálum Sambandsins.
3. Þrátt fyrir 3. undirþátt 2. þáttar og 3. þátt I. kafla II. bóls II. hluta reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 geta aðildarríki, ef neyta á vínrektarafurða um borð í flugvélum, heimilað framsetningar sem samræmast ekki gildandi reglum Sambandsins um kynningar ef slíkar framsetningar vínrektarafurðanna eru nauðsynlegar af öryggisástæðum.

43. gr.

Bann við hettum eða þynnum sem innihalda blý

Lokunarbúnaðinn fyrir vínrektarafurðir, sem um getur í 1. til 11. lið, 13., 15. og 16. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, má ekki hylja með hettum eða þynnum sem innihalda blý.

44. gr.

Raunverulegur alkóhólstyrkleiki

Tilgreina skal raunverulegan alkóhólstyrkleika miðað við rúmmál, sem um getur í c-lið 1. mgr. 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, í heilum og hálfum prósentum.

Tölunni skal fylgja merkingin „% miðað við rúmmál“ og á undan henni má setja orðin „raunverulegur alkóhólstyrkleiki“, „raunverulegt alkóhól“ eða „alk“. Að því er varðar hlutgerjað þrúgumust eða nýtt vín sem er enn að gerjast má, í stað raunverulegs alkóhólstyrkleika eða með honum, setja töluna yfir heildaralkóhólstyrkleika og þar á eftir merkinguna „% miðað við rúmmál“ og á undan má setja orðin „heildaralkóhólstyrkleiki“ eða „heildaralkóhól“.

Með fyrirvara um ákvörðuð vikmörk tilvísunargreiningaraðferðarinnar sem beitt er má styrkleiki ekki víkja meira frá niðurstöðum greiningar en sem nemur 0,5% miðað við rúmmál. Þó má alkóhólstyrkleiki vínrektarafurða með verndaðar upprunatáknar eða landfræðilegar merkingar, sem geymdar hafa verið á flösku í meira en þrjú ár, freyðivína, gæðafreyðivína, loftblandaðra freyðivína, hálfreyðandi vína, loftblandaðra hálfreyðandi vína, líkjörvína og vína úr ofþroskuðum þrúgum, með fyrirvara um vikmörk í þeirri tilvísunargreiningaraðferð sem er notuð, ekki víkja meira frá niðurstöðum greiningar en sem nemur 0,8% miðað við rúmmál.

45. gr.

Upplýsingar um uppruna

1. Upplýsingar um uppruna, eins og um getur í d-lið 1. mgr. 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, skulu tilgreindar á eftirfarandi hátt:
 - a) að því er varðar vínrektarafurðir sem um getur í 1., 3. til 9., 15. og 16. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, skal nota orðin „vín frá (...)“, „framleitt í (...)“, „afurð frá (...)“ eða „sekt frá (...)“, eða samsvarandi hugtök að viðbættu heiti aðildarríkisins eða þriðja landsins þar sem þrúgurnar eru úndar og vín unnið úr þeim,

- b) ef um er að ræða vín sem fást með blöndun á vínnum sem eru upprunnin í nokkrum aðildarríkjum, með orðunum „*vín frá Evrópusambandinu*“ eða „*blanda úr vínnum frá mismunandi löndum Evrópusambandsins*“ eða samsvarandi hugtökum,
- c) að því er varðar vín sem eru framleidd í aðildarríki úr þrúgum sem eru tíndar í öðru aðildarríki, með orðunum „*vín frá Evrópusambandinu*“ eða „*vín fengið í (...) úr þrúgum tíndum í (...)*“ og tilgreina heiti viðkomandi aðildarríkja,
- d) ef um er að ræða vín sem eru framleidd með blöndun á vínnum sem eru upprunnin í nokkrum þriðju löndum, með orðunum „*blanda frá (...)*“ eða samsvarandi hugtökum að viðbættu heiti viðkomandi þriðju landa,
- e) að því er varðar vín sem eru framleidd í þriðja landi úr þrúgum sem eru tíndar í öðru þriðja landi, með orðunum „*vín fengið í (...) úr þrúgum sem voru tíndar í (...)*“ og tilgreina skal heiti viðkomandi þriðju landa.

Þrátt fyrir a-lið fyrstu undirgreinar er leyfilegt, að því er varðar vínræktarafurðir sem um getur í 4., 5. og 6. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 sem ekki bera verndaða upprunatakun eða landfræðilega merkingu, að nota, í stað tilgreiningarinnar sem um getur í þeim a-lið, tilgreininguna „*framleitt í (...)*“ eða samsvarandi hugtök, að viðbættu heiti aðildarríkisins þar sem eftirgerjunin fór fram.

Fyrsta og önnur undirgrein hafa ekki áhrif á ákvæði 47. og 56. gr.

2. Upplýsingar um uppruna sem um getur í d-lið 1. mgr. 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skulu, að því er varðar vínræktarafurðir sem um getur í 2., 10., 11. og 13. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, tilgreindar á eftirfarandi hátt:

- a) „*must frá (...)*“ eða „*must framleitt í (...)*“ eða með samsvarandi hugtökum, að viðbættu heiti aðildarríkisins,
- b) að því er varðar blöndun vínræktarafurða sem eru framleiddar í tveimur eða fleiri aðildarríkjum, með orðunum „*blanda úr afurðum tveggja eða fleiri landa Evrópusambandsins*“,
- c) að því er varðar þrúgumust sem er ekki framleitt í aðildarríkinu þar sem þrúgurnar, sem voru notaðar, voru tíndar, með orðunum „*must fengið í (...) úr þrúgum sem voru tíndar í (...)*“.

3. Að því er varðar Bretland og ákvæðin sem mælt er fyrir um í a- og c-lið 1. mgr. og í a- og c-lið 2. mgr. má í stað heitis aðildarríkis setja heiti viðeigandi lands, sem myndar hluta af Bretlandi, þar sem þrúgurnar sem voru notaðar til að framleiða vínræktarafurðina, voru tíndar.

46. gr.

Upplýsingar um átappara, framleiðanda, innflytjanda og seljanda

1. Að því er varðar beitingu e- og f-liðar 1. mgr. 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og þessarar greinar er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „*átappari*“: einstaklingur eða lögaðili eða hópur slíkra aðila með staðfestu í Evrópusambandinu sem stundar átöppun eða lætur átöppun fara fram á sínum vegum,
- b) „*átöppun*“: það að tappa viðkomandi afurð á ílát, sem rúma mest 60 lítra, til að bjóða megi hana til sölu,
- c) „*framleiðandi*“: einstaklingur eða lögaðili eða hópur slíkra aðila sem vinnur vín úr þrúgum eða þrúgumusti eða freyðivín, loftblandað freyðivín, gæðafreyðivín eða ilmríkt gæðafreyðivín úr þrúgum, þrúgumusti og víni eða lætur slíkt fara fram á sínum vegum,
- d) „*innflytjandi*“: einstaklingur eða lögaðili eða hópur slíkra aðila með staðfestu innan Sambandsins sem ber ábyrgð á að koma í dreifingu vörum frá löndum utan Sambandsins í skilningi 24. mgr. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 952/2013 ⁽¹²⁾,
- e) „*seljandi*“: einstaklingur eða lögaðili eða hópur slíkra aðila sem fellur ekki undir skilgreiningu á framleiðanda og sem kaupir freyðivín, loftblandað freyðivín, gæðafreyðivín eða ilmríkt gæðafreyðivín og setur í dreifingu,
- f) „*heimilisfang*“: upplýsingar um staðbundna stjórnsýslusvæðið og aðildarríkið eða þriðja landið þar sem athafnasvæði eða aðalskrifstofa átapparans, framleiðandans, seljandans eða innflytjandans er staðsett.

2. Við nafn og heimilisfang átapparans skal bæta annaðhvort:

- a) orðunum „*átappari*“ eða „*átöppun annaðist (...)*“ og við það má bæta hugtökum sem vísa til bús framleiðandans eða

⁽¹²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 952/2013 frá 9. október 2013 um tollalög Sambandsins (Stjtúð. ESB L 269, 10.10.2013, bls. 1).

- b) hugtökum sem aðildarríkin skilgreina notkunarskilyrðin fyrir, þegar átöppun vínræktarafurða með verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu á sér stað:
- i. á búi framleiðandans eða
 - ii. á athafnasvæði framleiðsluhóps eða
 - iii. í fyrirtæki sem er staðsett á viðkomandi afmörkuðu landfræðilegu svæði eða mjög nálægt viðkomandi afmörkuðu landfræðilegu svæði.

Við upplýsingar um átappara skal bæta orðunum „*átöppun fyrir (...)*“ þegar átöppun fer fram samkvæmt samningi eða orðunum „*átöppun fyrir (...)* *annaðist (...)*“ þar sem fram koma upplýsingar um nafn og heimilisfang þess sem annaðist átöppunina fyrir þriðja aðila.

Þegar átöppun á sér stað annars staðar en hjá átapparanum skal fylgja upplýsingunum, sem um getur í þessari málsgrein, nákvæm tilvísun á þann stað þar sem starfsemin fór fram og, ef hún fer fram í öðru aðildarríki, heiti þess ríkis. Þessar kröfur gilda ekki þegar átöppun fer fram á stað í næsta nágrenni við átapparan.

Þegar um er að ræða önnur ílát en flöskur skulu orðin „*pökkunaradili*“ og „*pökkun annaðist (...)*“ koma í stað orðanna „*átappari*“ og „*átöppun annaðist (...)*“, eftir því sem við á, nema þegar slíkur greinarmunur er ekki gerður á því tungumáli sem notað er.

3. Heiti og heimilisfangi framleiðandans eða seljandans skulu fylgja hugtökin „*framleiðandi*“ eða „*framleitt af*“ og „*seljandi*“ eða „*selt af*“ eða sambærileg hugtök.

Aðildarríki geta ákveðið að:

- a) krefjast þess að framleiðandi sé tilgreindur,
 - b) leyfa að í stað orðanna „*framleiðandi*“ eða „*framleitt af*“ komi orðin sem tilgreind eru í II viðauka.
4. Á undan heiti og heimilisfangi innflytjanda skal setja orðin „*innflytjandi*“ eða „*innflutt af (...)*“. Að því er varðar vínræktarafurðir sem eru fluttar inn í búlkum og átappaðar í Sambandinu má í stað heitis innflytjandans, eða því til viðbótar, koma tilgreining á átapparanum, í samræmi við 2. mgr.
5. Hópa má saman upplýsingarnar, sem um getur í 2., 3. og 4. mgr., ef þær varða sama einstakling eða lögaðila.

Í stað einnar af þessum upplýsingum má setja kóða sem skal ákvarðaður í því aðildarríki þar sem aðalskrifstofa átappara, framleiðanda, innflytjanda eða seljanda er staðsett. Við kóðann skal bæta tilvísun til viðkomandi aðildarríkis. Nafn og heimilisfang annars einstaklings eða lögaðila sem á þátt í dreifingu í viðskiptaskyni og er ekki átappari, framleiðandi, innflytjandi eða seljandi, sem vísað er til með kóða, skal einnig koma fram á merkimiða á víni viðkomandi afurðar.

6. Ef nafn eða heimilisfang átappara, framleiðanda, innflytjanda eða seljanda er samsett úr eða inniheldur verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu skal það koma fram á merkimiðanum:

- a) með rittáknum sem eru í mesta lagi helmingur af stærð þess leturs sem notað er fyrir annaðhvort vernduðu upprunatáknunina eða landfræðilegu merkinguna eða fyrir tilgreiningu á flokki viðkomandi vínræktarafurðar eða
- b) með því að nota kóða eins og kveðið er á um í öðrum undirlið 5. mgr.

Aðildarríkin geta ákveðið hvor valkosturinn á við um vínræktarafurðir sem framleiddar eru á yfirráðasvæði þeirra.

47. gr.

Upplýsingar um sykurrinnihald freyðivíns, loftblandaðs freyðivíns, gæðafreyðivíns eða ilmríks gæðafreyðivíns

1. Hugtökin sem talin eru upp í A-hluta III. viðauka við þessa reglugerð og notuð eru til að tilgreina sykurrinnihaldið skulu koma fram á merkimiðum þeirra vínræktarafurða sem kveðið er á um í g-lið 1. mgr. 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.
2. Ef sykurrinnihald vínræktarafurðanna, gefið upp sem frúktósi, glúkósi og súkrósi, er slíkt að hægt er að nota tvö af þeim hugtökum sem talin eru upp í A-hluta III. viðauka skal aðeins velja annað þeirra tveggja hugtaka.
3. Með fyrirvara um notkunarskilyrðin sem lýst er í A-hluta III. viðauka má sykurrinnihaldið ekki víkja meira en 3 grömm á lítra frá því sem tilgreint er á merkimiða afurðarinnar.

48. gr.

Sértækar reglur um loftblönduð freyðivín, loftblönduð, hálfreyðandi vín og gæðafreyðivín

1. Við orðin „loftblandað freyðivín“ og „loftblandað, hálfreyðandi vín“, eins og um getur í II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 skal bæta, með rittáknum af sömu gerð og stærð, hugtakinu „koltvísýringsbætt“, jafnvel þegar ákvæði 2. mgr. 119. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 gilda.
2. Ákvæði 1. mgr. gildir ekki þegar orðalagið sem er notað gefur eitt og sér til kynna að koltvísýringi hafi verið bætt við.
3. Þegar um er að ræða gæðafreyðivín má sleppa tilvísun í flokk vínrektarafurðarinnar þegar orðið „Sekt“ kemur fram á merkimiða viðkomandi vína.

2. ÞÁTTUR

Valkvæðar upplýsingar

49. gr.

Árgangur

1. Árganginn, sem um getur í a-lið 1. mgr. 120. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, má tilgreina á merkimiðum vínrektarafurða eins og um getur í 1. til 11. lið, 13., 15. og 16. lið II. hluta VII viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, að því tilskildu að a.m.k. 85% þrúgnanna, sem notaðar eru í framleiðslu afurðanna, hafi verið tíndar á viðkomandi ári. Þetta gildir ekki um:
 - a) það magn vínrektarafurða sem notað er til sætunar, í „expedition-likjör“ eða „tirage-likjör“ eða
 - b) það magn vínrektarafurða sem um getur í e- og f-lið 3. liðar II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013.
2. Að því er varðar 1. mgr. skulu vínrektarafurðir sem ekki bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu en bera tilgreiningu á árganginum á merkimiðanum vottaðar skv. 12. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2018/274 ⁽¹³⁾.
3. Þegar um er að ræða vínrektarafurðir sem hefð er fyrir að framleiða úr þrúgum sem eru tíndar í janúar- eða febrúarmánuði skal tilgreina almanaksárið á undan sem árgang á merkimiðanum.

50. gr.

Heiti vínþrúguyrkja

1. Heiti vínþrúguyrkja eða samheiti þeirra sem um getur í b-lið 1. mgr. 120. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013, sem eru notuð til framleiðslu á vínrektarafurðum sem um getur í 1. til 11. lið, 13., 15. og 16. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013, mega koma fram á merkimiða þessara afurða samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í a- og b-lið ef þær eru framleiddar í Sambandinu eða samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í a- og c-lið ef þær eru framleiddar í þriðju löndum.
 - a) Tilgreina má heiti vínþrúguyrkjanna eða samheiti þeirra að uppfylltum eftirfarandi skilyrðum:
 - i. ef aðeins eitt vínþrúguyrki eða samheiti þess er tilgreint skulu a.m.k. 85% viðkomandi afurðar vera framleidd úr því yrki, að undanskildu:
 - því magni vínrektarafurða sem notað er til sætunar, í „expedition-likjör“ eða „tirage-likjör“ eða
 - því magni vínrektarafurða sem um getur í e- og f-lið 3. liðar II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013,

⁽¹³⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2018/274 frá 11. desember 2017 um reglur um beitingu reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1308/2013 að því er varðar fyrirkomulag við veitingu leyfa til plöntunar á vínvið, vottun, innfærslu- og útfærsluskrána, lögboðnar yfirlýsingar og tilkynningar og reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1306/2013 að því er varðar viðeigandi eftirlit og um niðurfellingu á framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/561 (Stjúd. ESB L 58, 28.2.2018, bls. 1).

ii. ef tvö eða fleiri vínþrúguyrki eða samheiti þeirra eru tilgreind skulu 100% viðkomandi afurðar vera framleidd úr þeim yrkjum, að undanskildu:

- því magni vínræktarafurða sem notað er til sætunar, í „expedition-líkjör“ eða „tirage-líkjör“ eða
- því magni vínræktarafurða sem um getur í e- og f-lið 3. liðar II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013,

Vínþrúguyrkin verða að koma fram á merkimiðanum í lækandi röð eftir því í hvaða hlutfalli þau eru notuð, með rittáknunum í sömu stærð.

b) Að því er varðar vínræktarafurðir sem framleiddar eru í Sambandinu skulu heiti vínþrúguyrkjanna eða samheiti vera þau sem tilgreind eru í flokkuninni á vínþrúguyrkjum sem um getur í 2. mgr. 81. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013.

Að því er varðar aðildarríki sem eru undanþegin flokkunarskuldbindingunni, sem kveðið er á um í 3. mgr. 81. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013, skulu heiti vínþrúguyrkjanna eða samheiti þeirra vera þau sem eru tilgreind í alþjóðlegu skránni yfir vínviðaryrki og samheiti þeirra sem Alþjóðavínstofnunin hefur umsjón með.

c) Að því er varðar vínræktarafurðir sem eru upprunnar í þriðju löndum skulu skilyrði fyrir notkun á heitum vínþrúguyrkjanna eða samheitum þeirra vera í samræmi við reglurnar sem gilda um vínframleiðendur í viðkomandi þriðja landi, þ.m.t. þær reglur sem koma frá atvinnugreinasamtökum, og heiti vínþrúguyrkjanna eða samheiti þeirra skulu vera þau sem tilgreind eru á lista a.m.k. einna eftirfarandi samtaka:

- i. Alþjóðavínstofnunarinnar,
- ii. Alþjóðasambandsins um vernd nýrra plöntuýrkja,
- iii. Alþjóðaráðsins um erfðaauðlindir plantna.

2. Að því er varðar 1. mgr. skal vínræktarafurð sem ekki ber verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu en sem ber tilgreiningu á vínþrúguyrkinu á merkimiðanum vottuð skv. 12. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2018/274.

Ef um er að ræða freyðivín og gæðafreyðivín er heimilt að setja samheitið „pinot“ í stað heita vínþrúguyrkjanna sem notuð eru sem viðbót við vörulýsinguna, nánar tiltekið „pinot blanc“, „pinot noir“, „pinot meunier“ eða „pinot gris“ og jafngildra heita á öðrum tungumálum Sambandsins.

3. Heiti vínþrúguyrkja og samheiti þeirra sem samanstanda af eða innihalda verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu sem kann að koma fram á merkingu afurðar sem ber verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu eða landfræðilega merkingu þriðja lands eru þau sem eru skráð í A-hluta IV. viðauka við þessa reglugerð.

Framkvæmdastjórninni er einungis heimilt að breyta A-hluta IV. viðauka til að taka tillit til hefða í merkingum hjá nýjum aðildarríkjum að inngöngu lokinni.

4. Heiti vínþrúguyrkjanna og samheiti þeirra, sem talin eru upp í B-hluta IV. viðauka við þessa reglugerð, sem innihalda hluta af verndaðri upprunatáknun eða landfræðilegri merkingu og vísa beint til landfræðilegs hluta viðkomandi verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar mega einungis koma fram á merkimiða afurðar sem ber verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu eða landfræðilega merkingu þriðja lands.

51. gr.

Sértækar reglur um tilgreiningu vínþrúguyrkja á vínræktarafurðum sem ekki bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu

Aðildarríkin geta ákveðið, að því er varðar vínræktarafurðir sem um getur í 1. til 9. lið og 16. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 sem ekki bera verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu og að því tilskildu að skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 120. gr. þeirrar reglugerðar séu uppfyllt, að nota hugtakið „einyrkisvín“ ásamt einu eða báðum eftirfarandi:

- a) heiti viðkomandi aðildarríkis eða -ríkja,
- b) heiti vínþrúguyrkisins eða -yrkjanna.

Þriðju lönd geta ákveðið, að því er varðar vínræktarafurðir, sem um getur í fyrstu málsgrein, sem ekki bera verndaða upprunatáknun, verndaða landfræðilega merkingu eða landfræðilega merkingu þriðja lands og sem bera heiti eins eða fleiri vínþrúguyrkja á merkimiðum sínum, að nota hugtakið „einyrkisvín“ ásamt heiti eða heitum viðkomandi þriðja lands eða þriðju landa.

Ákvæði 45. gr. þessarar reglugerðar skulu ekki gilda í tengslum við tilgreiningu á heiti aðildarríkisins eða -ríkjanna eða þriðja landsins eða þriðju landanna.

Ef um er að ræða Bretland má í stað heitis aðildarríkis koma heiti viðeigandi lands, sem myndar hluta af Bretlandi, þar sem þrúgunar sem voru notaðar til að framleiða vínræktarafurðina voru tíndar.

52. gr.

Upplýsingar um sykurinnihald vínræktarafurða annarra en freyðivíns, loftblandaðs freyðivíns, gæðafreyðivíns eða ilmríks gæðafreyðivíns

1. Sykurinnihald, gefið upp sem frúktósi og glúkósi eins og kveðið er á um í B-hluta III. viðauka við þessa reglugerð, má koma fram á merkimiða vínræktarafurða, annarra en þeirra sem um getur í g-lið 1. mgr. 119. reglugerðar (ESB) 1308/2013.
2. Ef sykurinnihald vínræktarafurðanna réttlætir að notuð séu tvö af þeim hugtökum sem talin eru upp í B-hluta III. viðauka við þessa reglugerð skal aðeins velja annað þeirra tveggja hugtaka.
3. Með fyrirvara um notkunarskilyrðin sem lýst er í B-hluta III. viðauka við þessa reglugerð má sykurinnihaldið ekki víkja meira en 1 gramm á lítra frá því sem tilgreint er á merkimiða afurðarinnar.
4. Ákvæði 1. mgr. gilda ekki um vínræktarafurðir sem um getur í 3., 8. og 9. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013 að því tilskildu að aðildarríkin reglufesti notkunarskilyrðin um tilgreiningu sykurinnihalds eða að um þau séu settar reglur sem gilda í viðkomandi þriðja landi, þ.m.t., ef um þriðju lönd er að ræða, reglur sem atvinnugreinasamtök setja.

53. gr.

Hugtök sem vísa til tiltekinna framleiðsluaðferða

1. Í samræmi við f-lið 1. mgr. 120. gr. reglugerðar (ESB) 1308/2013 geta vínræktarafurðir sem um getur í 1. til 11. lið, 13., 15. og 16. lið II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) 1308/2013 borið merkingar sem vísa til tiltekinna framleiðsluaðferða. Þessar merkingar geta m.a. náð til þeirra framleiðsluaðferða sem um getur í þessari grein.
2. Einungis skal nota hugtökin sem eru notuð til að vísa til tiltekinna framleiðsluaðferða, sem eru skráð í V. viðauka, til að lýsa vínræktarafurð, sem ber verndaða upprunatáknun eða verndaða landfræðilega merkingu eða landfræðilega merkingu þriðja lands, sem hefur gerjast, þroskast eða verið geymd í íláti úr viði. Aðildarríki og þriðju lönd geta þó ákveðið aðrar merkingar jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í V. viðauka fyrir slíkar vínræktarafurðir.

Heimilt er að nota einhverja af þeim merkingum, sem um getur í fyrstu undirgrein, þegar vínræktarafurðin hefur verið látin þroskast í íláti úr viði í samræmi við gildandi landsreglur, jafnvel þegar þroskunarferlið heldur áfram í annars konar íláti.

Ekki er heimilt að nota merkingarnar, sem um getur í fyrstu undirgrein, til að lýsa vínræktarafurð sem framleidd er með því að nota eikarspæni, jafnvel þegar það er gert í tengslum við notkun íláta úr viði.

3. Orðalagið „gerjað á flösku“ má aðeins nota til að lýsa freyðivíninum sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu þriðja lands, eða gæðafreyðivíninum, að því tilskildu að:

- a) afurðin hafi verið gerð freyðandi með seinni alkóhólgerjun í flösku,
- b) framleiðsluferlið, þ.m.t. þroskun í framleiðslustöð afurðarinnar, talið frá upphafi gerjunar, sem er ætlað að gera vínlögunina freyðandi, hafi ekki verið styttra en níu mánuðir,
- c) gerjunin, sem er ætlað að gera vínlögunina freyðandi og sá tími sem vínlögunin liggur með dreggjunum, tók a.m.k. 90 daga,
- d) dreggjarnar hafi verið skildar frá afurðinni með síun í samræmi við umhellingaraðferð eða útskotsaðferð.

4. Einungis má nota orðalagið „gerjað á flösku með hefðbundinni aðferð“ eða „hefðbundin aðferð“ eða „sígild aðferð“ eða „sígild hefðbundin aðferð“ til að lýsa freyðivíninum sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu þriðja lands, eða gæðafreyðivíninum, að því tilskildu að afurðin:

- a) hafi verið gerð freyðandi með seinni alkóhólgerjun í flöskunni,
- b) hafi legið stöðugt með dreggjunum í a.m.k. níu mánuði hjá sömu framleiðslustöð frá myndun vínlögunarinnar,
- c) hafi verið aðskilin frá dreggjunum með útskotsaðferð.

5. Einungis má nota orðalagið „Crémant“ til að lýsa hvítum eða rósagæðafreyðivíninum sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu þriðja lands, að því tilskildu að:

- a) þrúgurnar séu handtíndar,
- b) vínið sé framleitt úr musti sem fengið er með því að pressa heilar þrúgur eða þrúgur sem hafa verið teknar af stilkunum. Í mesta lagi má framleiða 100 lítra af musti úr hverjum 150 kg. af þrúgum,
- c) hámarksinnihald brennisteinsdíoxíðs skal ekki vera meira en 150 mg/l,
- d) sykurinnihald sé minna en 50 g/l,
- e) vínið uppfylli kröfurnar sem mælt er fyrir um í 4. mgr.

Með fyrirvara um 55. gr. skal tilgreina hugtakið „Crémant“ á merkimiða gæðafreyðivína ásamt heiti landfræðilegu einingarinnar sem liggur til grundvallar afmarkaðs svæðis viðkomandi verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar viðkomandi þriðja lands.

Ákvæði a-liðar fyrstu undirgreinar og annarrar undirgreinar gilda ekki um framleiðendur sem eiga vörumerki sem innihalda hugtakið „Crémant“ og eru skráð fyrir 1. mars 1986.

6. Reglugerð ráðsins (EB) nr. 834/2007 ⁽¹⁴⁾ gildir um tilvísanir til lífrænnar framleiðslu þrúgna.

54. gr.

Upplýsingar um bú

1. Hugtökin sem vísa til bús og talin eru upp í VI. viðauka, að undanskildu heiti átapparans, framleiðandans eða seljandans, skulu frátekin fyrir vínreктarafurðir með verndaðar upprunatáknar eða landfræðilegar merkingar.

Einungis skal nota þessi hugtök ef vínreктarafurðin er eingöngu framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á vínekrum sem viðkomandi bú nýttjar og vínframleiðslan fer eingöngu fram á því búi.

2. Aðildarríkin skulu reglufesta notkun sína á viðeigandi hugtökum sínum sem talin eru upp í VI. viðauka. Þriðju lönd skulu koma á fót reglum um notkun viðkomandi hugtaka sinna sem talin eru upp í VI. viðauka, þ.m.t. þau sem koma frá atvinnugreinasamtökum.

3. Þeir rekstraraðilar sem koma að markaðssetningu vínreктarafurðanna sem eru framleiddar á slíku búi mega einungis nota heiti búnsins í merkingum og kynningum þeirrar vínreктarafurðar ef viðkomandi bú samþykkir þá notkun.

55. gr.

Tilvísun í heiti landfræðilegra eininga sem eru minni eða stærri en svæðið sem liggur til grundvallar vernduðu upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni

1. Samkvæmt g-lið 1. mgr. 120. gr. reglugerðar (ESB) 1308/2013 og með fyrirvara um 45. og 46. gr. má einungis vínreктarafurð sem ber verndaða upprunatáknun, verndaða landfræðilega merkingu eða landfræðilega merkingu þriðja lands hafa tilvísun á merkimiðanum í heiti landfræðilegrar einingar sem er minni eða stærri en svæðið sem liggur til grundvallar þeirri vernduðu upprunatáknun eða landfræðilegu merkingu.

2. Ef vísað er til heita landfræðilegra eininga sem eru minni en svæðið sem liggur til grundvallar upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni skal umsækjandinn skilgreina viðkomandi landfræðilegu einingu vel í forskriftinni fyrir afurðina og í eina skjalinu. Aðildarríkin geta sett reglur varðandi notkun þessara landfræðilegu eininga.

⁽¹⁴⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 834/2007 frá 28. júní 2007 um lífræna framleiðslu og merkingu lífrænna vara og til niðurfellingar á reglugerð (EBE) nr. 2092/91 (Stj.útd. ESB L 189, 20.7.2007, bls. 1).

Að því er varðar vínræktarafurðir sem eru framleiddar innan minni landfræðilegrar einingar gildir eftirfarandi:

- a) Að minnsta kosti 85% þrúgnanna sem vínræktarafurðin er framleidd úr skulu vera upprunnar í viðkomandi minni landfræðilegri einingu. Þetta gildir ekki um:
 - i. það magn vínræktarafurða sem notað er til sætunar, í „expedition-likjör“ eða „tirage-likjör“ eða
 - ii. það magn vínræktarafurða sem um getur í e- og f-lið 3. liðar II. hluta VII. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 1308/2013.
- b) Þrúgnar sem eftir eru og notaðar eru í framleiðsluna skulu vera upprunnar á hinu afmarkaða landsvæði viðkomandi upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar.

Ef um er að ræða skráð vörumerki eða vörumerki sem hafa öðlast þegnrétt vegna notkunar fyrir 11. maí 2002 og sem innihalda eða samanstanda af heiti landfræðilegrar einingar sem er minni en svæðið sem liggur til grundvallar upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni og tilvísana til landsvæðis í viðkomandi aðildarríkjum geta aðildarríkin ákveðið að beita ekki kröfunum sem mælt er fyrir um í a- og b-lið annarrar undirgreinar.

3. Heiti landfræðilegrar einingar, sem er minni eða stærri en svæðið sem liggur til grundvallar upprunatáknuninni eða landfræðilegu merkingunni eða tilvísana til landsvæðis, skal vísa til:

- a) staðar eða einingar sem nær yfir fleiri slíka staði,
- b) staðbundins stjórnsýslusvæðis eða hluta þess,
- c) undirhéraðs vínræktarsvæðis eða hluta þess.
- d) stjórnsýslusvæðis.

3. ÞÁTTUR

Reglur um tiltekna sérstaka lögum á flöskum og lokunarbúnað

56. gr.

Notkunarskilyrði sem gilda um tiltekna sérstaka lögum á flöskum

Til að skrá megi tiltekna gerð af flösku í skrána yfir sérstakar gerðir af flöskum, sem sett er fram í VII. viðauka, skal hún uppfylla eftirfarandi skilyrði:

- a) hún verður að hafa verið í einstakri, raunverulegri, hefðbundinni notkun síðastliðin 25 ár, fyrir vínræktarafurð sem ber tiltekna verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu og
- b) notkun hennar verður að minna neytendur á vínræktarafurð sem ber tiltekna verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu.

Í VII. viðauka eru sett fram skilyrði fyrir notkun viðurkenndra sérstakra gerða af flöskum.

57. gr.

Reglur um framsetningu tiltekinna vínræktarafurða

1. Freyðivín, gæðafreyðivín og ilmrík gæðafreyðivín sem framleidd eru í Sambandinu skulu sett á markað eða flutt út í „freyðivínsflöskum“ úr gleri sem er lokað með:

- a) svepplaga tappa úr korki eða annars konar efni, sem má komast í snertingu við matvæli, sem er haldið á sínum stað með festingu sem er, ef nauðsyn krefur, hulin af loki og hjúpuð með þynnu sem þekur tappann og allan flöskuhálsinn eða hluta hans, þegar um er að ræða flöskur sem eru yfir 0,20 lítrar að nafnrúmmáli,
- b) annars konar viðeigandi lokunarbúnaði þegar um er að ræða flöskur sem eru minna en 0,20 lítrar að nafnrúmmáli.

Aðrar drykkjarvörur sem eru framleiddar í Sambandinu skulu hvorki settar á markað né fluttar út í „freyðivínsflöskum“ úr gleri eða með lokunarbúnaði eins og lýst er í a-lið fyrstu undirgreinar.

2. Þrátt fyrir aðra undirgrein 1. mgr. geta aðildarríki ákveðið að setja megi á markað eða flytja út aðrar drykkjarvörur í „freyðivínsflöskum“ úr gleri eða með lokunarbúnaði eins og lýst er í a-lið fyrstu undirgreinar 1. mgr. eða bæði, að því tilskildu að hefð sé fyrir því að tappa þeim á slíkar flöskur og þær villi ekki um fyrir neytendum að því er varðar raunverulegt eðli drykkjarvörunnar.

58. gr.

Viðbótarákvæði aðildarríkja, sem eru framleiðsluríki, varðandi merkingu og kynningu

1. Aðildarríkjnum er heimilt að skyldubinda, banna eða takmarka notkun á þeim atriðum sem um getur í 49., 50., 52., 53. og 55. gr. þessarar reglugerðar og í 13. gr. framkvæmdarreglugerðar (ESB) nr. 2019/34 fyrir vinnræktarafurðir sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu, sem eru framleiddar á yfirráðasvæði þeirra, með því að innleiða strangari skilyrði en þau sem mælt er fyrir um í þessum kafla með samsvarandi forskriftum fyrir þessar vinnræktarafurðir.
2. Aðildarríkjum er heimilt að skyldubinda notkun þeirra upplýsinga sem um getur í 52. og 53. gr. þessarar reglugerðar fyrir vinnræktarafurðir sem eru framleiddar á yfirráðasvæði þeirra þegar þessar vinnræktarafurðir bera ekki verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu.
3. Aðildarríkin geta í eftirlitsskyni ákveðið að skilgreina og setja reglur um aðrar upplýsingar en þær sem eru taldar upp í 1. mgr. 119. gr. og 1. mgr. 120. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 fyrir vinnræktarafurðir sem eru framleiddar á yfirráðasvæðum þeirra.
4. Aðildarríkin geta í eftirlitsskyni ákveðið að 118., 119. og 120. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 skuli gilda um vinnræktarafurðir sem átappaðar eru á yfirráðasvæðum þeirra en hafa enn ekki verið settar á markað eða fluttar út.

V. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI, UMBREYTINGARÁKVÆÐI OG LOKAÁKVÆÐI

59. gr.

Tungumál málsmeðferðar

Öll skjöl og upplýsingar sem eru send framkvæmdastjórninni að því er varðar umsókn um vernd, umsókn um breytingu á forskrift fyrir afurð, andmælameðferð og afturköllunarmeðferð vegna upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar í samræmi við 94. til 98. gr. og 105. og 106. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1308/2013 og hefðbundins heitis í samræmi við 25. til 31. gr. og 34. og 35. gr. þessarar reglugerðar skulu vera á einu af opinberum tungumálum Sambandsins eða þeim skal fylgja vottuð þýðing á einu af þessum tungumálum.

60. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 607/2009 er felld úr gildi.

61. gr.

Umbreytingarráðstafanir

1. Ákvæði 2. til 12. gr. og 72. gr. reglugerðar (EB) nr. 607/2009 varðandi umsókn um vernd og tímabundnar merkingar skulu gilda áfram að því er varðar allar umsóknir um vernd sem eru til meðferðar á þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda.
2. Ákvæði 13. til 16. gr. reglugerðar (EB) nr. 607/2009 varðandi andmælameðferð skulu gilda áfram um umsóknir um vernd ef einu skjölin sem þeim tengjast hafa þegar verið birt til andmæla í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* á þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda.
3. Ákvæði 21., 22. og 23. gr. reglugerðar (EB) nr. 607/2009 varðandi afturköllun verndar skulu gilda áfram um beiðni um afturköllun verndar sem eru til meðferðar á þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda.
4. Ákvæði þessarar reglugerðar og framkvæmdarreglugerðar (ESB) 2019/34 sem gilda um andmæli skulu gilda um umsóknir um vernd sem eru til meðferðar ef eina skjalið er birt í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* eftir daginn þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda.
5. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda að breyttu breytanda um málsmeðferðir sem varða hefðbundin heiti ef umsókn um vernd eða beiðni um afturköllun er til meðferðar á þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda.

6. Ákvæði 20. og 72. gr. reglugerðar (EB) nr. 607/2009 varðandi breytingar á forskriftum fyrir afurðir og tímabundnar merkingar gilda áfram bæði um umsóknir um breytingar á forskrift fyrir afurð sem þegar hafa verið birtar í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* á þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda og um umsóknir um minni háttar eða breytingar, sem ekki eru minniháttar, sem aðildarríkin gefa til kynna að uppfylli kröfur um breytingu á vegum Sambandsins.

Að því er varðar umsóknir um breytingar sem eru til meðferðar og falla ekki undir 1. undirgrein skulu ákvarðanir aðildarríkja um að leggja slíkar breytingar fyrir framkvæmdastjórnina teljast vera samþykki fyrir almennri breytingu í samræmi við 2. mgr. 17. gr. þessarar reglugerðar.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skrána yfir breytingar sem eru til meðferðar, í gegnum tölvupóst, innan þriggja mánaða frá deginum þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda. Skránni skal skipt upp í eftirfarandi tvo flokka:

- a) breytingar sem teljast uppfylla kröfur um breytingu á vegum Sambandsins,
- b) breytingar sem teljast uppfylla kröfur um almenna breytingu.

Framkvæmdastjórnin skal birta skrá hvers aðildarríkis yfir almennar breytingar í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* innan þriggja mánaða frá því að henni berst fullfrágengin skrá hvers aðildarríkis og hún skal birta opinberlega umsóknirnar og einu skjölin sem tengjast þessum almennu breytingum.

7. Reglugerð (EB) nr. 607/2009 gildir áfram um umsóknir um breytingu á hefðbundnu heiti sem eru til meðferðar á þeim degi þegar þessi reglugerð kemur til framkvæmda.

8. Breytingar á forskrift fyrir afurð sem eru lagðar fyrir lögbær yfirvöld aðildarríkis 1. ágúst 2009 eða síðar og þessi yfirvöld senda framkvæmdastjórninni fyrir 30. júní 2014, í samræmi við 2. mgr. 73. gr. reglugerðar (EB) nr. 607/2009, teljast samþykktar ef framkvæmdastjórnin hefur viðurkennt að þær geri það að verkum að forskriftin fyrir afurðina samræmist nú 118. gr. c í reglugerð (EB) nr. 1234/2007.

Breytingar sem framkvæmdastjórnin hefur ekki viðurkennt að geri það að verkum að forskriftin fyrir afurðina samræmist 118. gr. c í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 skulu teljast vera umsóknir um almennar breytingar og skulu fylgja umbreytingar-reglunum sem settar eru fram í 6. mgr. þessarar greinar.

9. Setja má vínreктarafurðir, sem settar eru á markað eða merktar í samræmi við reglugerð (EB) nr. 607/2009, á markað þar til birgðir þeirra eru uppnar.

10. Málsmeðferðin sem sett er fram í 118. gr. s í reglugerð (EB) nr. 1234/2007 gildir um allar breytingar á forskrift fyrir afurð sem lagðar eru fyrir aðildarríki 1. ágúst 2009 eða síðar og það aðildarríki sendir þær til framkvæmdastjórnarinnar fyrir 31. desember 2011.

62. gr.

Gildistaka og framkvæmd

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. október 2018.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Jean-Claude JUNCKER

forseti.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

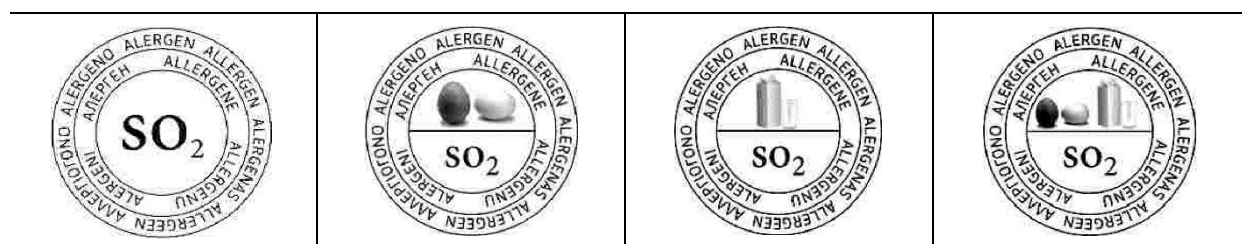
Hugtök sem um getur í 1. mgr. 41. gr.

Tungumál	Hugtök sem varða súlfít	Hugtök sem varða egg og afurðir sem eru að stofni til úr eggjum	Hugtök sem varða afurðir sem eru að stofni til úr mjólk
á búlögörsku	„сулфити“ eða „серен диоксид“	„яйце“, „яйчен протеин“, „яйчен продукт“, „яйчен лизозим“ eða „яйчен албумин“	„мляко“, „млечни продукти“, „млечен казеин“ eða „млечен протеин“
á spænsku	„sulfitos“ eða „dióxido de azufre“	„huevo“, „proteína de huevo“, „ovoproducto“, „lizozima de huevo“ eða „ovoalbumina“	„leche“, „productos lácteos“, „caseína de leche“ eða „proteína de leche“
á tékknesku	„sířičitany“ eða „oxid sířičitý“	„vejce“, „vaječná bílkovina“, „výrobky z vajec“, „vaječný lysozym“ eða „vaječný albumin“	„mléko“, „výrobky z mléka“, „mléčný kasein“ eða „mléčná bílkovina“
á dönsku	„sulfitter“ eða „svovldioxid“	„æg“, „ægprotein“, „ægprodukt“, „æglysozym“, eða „ægalbumin“	„mælk“, „mælkeprodukt“, „mælkecasein“ eða „mælkeprotein“
á þýsku	„Sulfite“ eða „Schwefeldioxid“	„Ei“, „Eiprotein“, „Eiprodukt“, „Lysozym aus Ei“ eða „Albumin aus Ei“	„Milch“, „Milcherzeugnis“, „Kasein aus Milch“ eða „Milchprotein“
á eistnesku	„sulfítid“ eða „vääveldioksiid“	„muna“, „munaproteiin“, „munatooted“, „munalüsusüüm“ eða „munaalbumiin“	„piim“, „piimatooted“, „piimakaseiin“ eða „piimaproteiin“
á grísku	„θειώδη“, „διοξειδίο του θείου“ eða „ανυδρίτης του θειώδους οξέος“	„αυγό“, „πρωτεΐνη αυγού“, „πρωτόν αυγού“, „λυσοζύμη αυγού“ eða „αλβουμίνη αυγού“	„γάλα“, „προϊόντα γάλακτος“, „καζεΐνη γάλακτος“ eða „πρωτεΐνη γάλακτος“
á ensku	„sulphites“, „sulfites“, „sulphur dioxide“ eða „sulfur dioxide“	„egg“, „egg protein“, „egg product“, „egg lysozyme“ eða „egg albumin“	„milk“, „milk products“, „milk casein“ eða „milk protein“
á frönsku	„sulfites“ eða „anhydride sulfureux“	„œuf“, „protéine de l'œuf“, „produit de l'œuf“, „lysozyme de l'œuf“ eða „albumine de l'œuf“	„lait“, „produits du lait“, „caséine du lait“ eða „protéine du lait“
á króatísku	„sulfiti“ eða „sumporov dioksid“	„jaje“, „bjelančevine iz jaja“, „proizvodi od jaja“, „lizozim iz jaja“ eða „albumin iz jaja“	„mlijeko“, „mliječni proizvodi“, „kazein iz mlijeka“ eða „mliječne bjelančevine“
á ítölsku	„solfiti“, eða „anidride solforosa“	„uovo“, „proteina dell'uovo“, „derivati dell'uovo“, „lizozima da uovo“ eða „ovoalbumina“	„latte“, „derivati del latte“, „caseina del latte“ eða „proteina del latte“
á lettnesku	„sulfti“ eða „sēra dioksīds“	„olas“, „olu olbaltumviela“, „olu produkts“, „olu lizocīms“ eða „olu albumīns“	„piens“, „piena produkts“, „piena kazeīns“ eða „piena olbaltumviela“
á litháísku	„sulftai“ eða „sieros dioksid“	„kiaušiniai“, „kiaušinių baltymai“, „kiaušinių produktai“, „kiaušinių lizocimas“ eða „kiaušinių albuminas“	„pienas“, „pieno produktai“, „pieno kazeinas“ eða „pieno baltymai“

Tungumál	Hugtök sem varða sulfít	Hugtök sem varða egg og afurðir sem eru að stofni til úr eggjum	Hugtök sem varða afurðir sem eru að stofni til úr mjólk
á ungersku	„szulfítok“ eða „kén-dioxid“	„tojás“ „tojásból származó fehérje“ „tojástermék“ „tojásból származó lizozim“ eða „tojásból származó albumin“	„tej“ „tejtermékek“ „tejkazein“ eða „tejfehérje“
á maltnesku	„sulfiti“ eða „diossidu tal-kubrit“	„bajd“ „proteina tal-bajd“ „prodott tal-bajd“ „lizozima tal-bajd“ eða „albumina tal-bajd“	„halib“ „prodotti tal-halib“ „kaseina tal-halib“ eða „proteina tal-halib“
á hollensku	„sulfiten“ eða „zwaveldioxide“	„ei“ „eiproteïne“ „eiderivaat“ „eilysozym“ eða „eialbumine“	„melk“ „melkderivaat“ „melkcaseïne“ eða „melkproteïnen“
á pólsku	„siarczyny“ „dwutlenek siarki“ eða „ditlenek siarki“	„jajo“ „białko jaja“ „produkty z jaj“ „lizozym z jaja“ eða „albuminę z jaja“	„mleko“ „produkty mleczne“ „kazeinę z mleka“ eða „białko mleka“
á portúgölsku	„sulfitos“ eða „dióxido de enxofre“	„ovo“ „proteína de ovo“ „produto de ovo“ „lizozima de ovo“ eða „albumina de ovo“	„leite“ „produtos de leite“ „caseína de leite“ eða „proteína de leite“
á rúmensku	„sulfiti“ eða „dioxid de sulf“	„ouă“ „proteine din ouă“ „produse din ouă“ „lizozimă din ouă“ eða „albumină din ouă“	„lapte“ „produse din lapte“ „cazeină din lapte“ eða „proteine din lapte“
á slóvakísku	„siričitany“ eða „oxid siričitý“	„vajce“ „vaječná bielkovina“ „výrobok z vajec“ „vaječný lyzozým“ eða „vaječný albumín“	„mlieko“ „výrobky z mlieka“ „mliečne výrobky“ „mliečny kazeín“ eða „mliečna bielkovina“
á slóvensku	„sulfiti“ eða „žveplov dioksid“	„jajce“ „jajčne beljakovine“ „proizvod iz jajc“ „jajčni lizocim“ eða „jajčni albumin“	„mleko“ „proizvod iz mleka“ „mlečni kazein“ eða „mlečne beljakovine“
á finnsku	„sulfiittia“ „sulfiitteja“ eða „rikkidioksidia“	„kanamunaa“ „kanamunaproteiinia“ „kanamunatuotetta“ „lysotsyymiä (kanamunasta)“ eða „kanamuna-albumiinia“	„maitoa“ „maitotuotteita“ „kaseiinia (maidosta)“ eða „maitoproteiinia“
á sænsku	„sulfiter“ eða „svaveldioxid“	„ägg“ „äggprotein“ „äggprodukt“ „ägglysozym“ eða „äggalbumin“	„mjölk“ „mjölkprodukter“ „mjölkcasein“ eða „mjölkprotein“

B-HLUTI

Skýringarmyndir sem um getur í 2. mgr. 41. gr.

II. VIÐAUKI

Orð sem um getur í b-lið annarrar undirgreinar 3. mgr. 46. gr.

Tungumál	Orð sem eru leyfð í staðinn fyrir „framleiðandi“	Orð sem eru leyfð í staðinn fyrir „framleitt af“
BG	„преработвател“	„преработено от“
ES	„elaborador“	„elaborado por“
CS	„zpracovatel“ eða „vinař“	„zpracováno v“ eða „vyrobeno v“
DA	„forarbejdningsevirsomhed“ eða „vinproducent“	„forarbejdet af“
DE	„Verarbeiter“	„verarbeitet von“ eða „versektet durch“ „Sektellerei“
ET	„töötleja“	„töödelnud“
EL	„οινοποιός“	„οινοποιήθηκε από“
EN	„processor“ eða „winemaker“	„processed by“ eða „made by“
FR	„élaborateur“	„élaboré par“
IT	„elaboratore“ eða „spumantizzatore“	„elaborato da“ eða „spumantizzato da“
LV	„izgatavotājs“	„vīnāris“ eða „ražojis“
LT	„perdirbėjas“	„perdirbo“
HU	„feldolgozó“	„feldolgozta“
MT	„proċessur“	„iġproċessat minn“
NL	„verwerker“ eða „bereider“	„verwerkt door“ eða „bereid door“
PL	„przetwórca“ eða „wytwórca“	„przetworzone przez“ eða „wytworzone przez“
PT	„elaborador“ eða „preparador“	„elaborado por“ eða „preparado por“
RO	„elaborator“	„elaborat de“
SI	„pridelovalec“	„prideluje“
SK	„spracovateľ“	„spracúva“
FI	„valmistaja“	„valmistanut“
SV	„bearbetningsföretag“	„bearbetat av“

III. VIÐAUKI

A-HLUTI

Skrá yfir hugtök sem um getur í 1. mgr. 47. gr. sem skal nota um freyðivín, loftblönduð freyðivín, gæðafreyðivín eða ilmrík gæðafreyðivín

Hugtök	Notkunarskilyrði
brut nature, naturherb, bruto natural, pas dosé, dosage zéro, natūralusis briutas, ĭsts bruts, přírodně tvrdé, popolnoma suho, dosaggio zero, брyт нaтyр, brut natur	Ef sykurinnihald er minna en 3 grömm á lítra má einungis nota þessi heiti um afurðir sem engum sykri er bætt í eftir seinni gerjun.
extra brut, extra herb, ekstra briutas, ekstra brut, ekstra bruts, zvláště tvrdé, extra bruto, izredno suho, ekstra wytrawne, екстра брyт	Ef sykurinnihald er 0–6 grömm á lítra.
brut, herb, briutas, bruts, tvrdé, bruto, zelo suho, bardzo wytrawne, брyт	Ef sykurinnihald er undir 12 grömmum á lítra.
extra dry, extra trocken, extra seco, labai sausas, ekstra kuiv, ekstra sausais, különlegesen száraz, wytrawne, suho, zvláště suché, extra suché, екстра cyxo, extra sec, ekstra tør, vrlo suho	Ef sykurinnihald er 12–17 grömm á lítra.
sec, trocken, secco, asciutto, dry, tør, ξηρός, seco, torr, kuiva, sausas, kuiv, sausais, száraz, półwytrawne, polsuho, suché, cyxo, suho	Ef sykurinnihald er 17–32 grömm á lítra.
demi-sec, halbtrocken, abboccato, medium dry, halvtør, ημίξηρος, semi seco, meio seco, halvtorr, puolikuiva, pusiau sausas, poolkuiv, pussausais, félsszáraz, półslodkie, polsladko, polosuché, polosladké, полусухо, polusuho	Ef sykurinnihald er 32–50 grömm á lítra.
doux, mild, dolce, sweet, sød, γλυκός, dulce, doce, söt, makea, saldus, magus, édes, helu, słodkie, sladko, sladké, сладко, dulce, saldais, slatko	Ef sykurinnihald er meira en 50 grömm á lítra.

B-HLUTI

Skrá yfir hugtök sem um getur í 1. mgr. 52. gr. sem skal nota um aðrar afurðir en þær sem eru taldar upp í A-hluta

Hugtök	Notkunarskilyrði
cyxo, seco, suché, tør, trocken, kuiv, ξηρός, dry, sec, secco, asciutto, sausais, sausas, száraz, droog, wytrawne, seco, sec, suho, kuiva	Ef sykurinnihald er ekki meira en: — 4 grömm á lítra eða — 9 grömm á lítra, að því tilskildu að heildarsýruinnihald, gefið upp sem grömm af vínsýru á lítra, sé ekki meira en 2 grömmum lægra en magn sykurleifa.
полусухо, semiseco, polosuché, halvtør, halbtrocken, poolkuiv, ημίξηρος, medium dry, demi-sec, abboccato, pussausais, pusiau sausas, félsszáraz, halfdroog, półwytrawne, meio seco, adamado, demisecc, polsuho, puolikuiva, halvtorr, polusuho	Ef sykurinnihald er meira en leyfilega hámarkið en er ekki meira en: — 12 grömm á lítra eða — 18 grömm á lítra, að því tilskildu að heildarsýruinnihald, gefið upp sem grömm af vínsýru á lítra, sé ekki meira en 10 grömmum lægra en magn sykurleifa.

Hugtök	Notkunarskilyrði
полусладко, semidulce, polosladké, halvsød, lieblich, poolmagus, ημίγλυκος, medium, medium sweet, moelleux, amabile, pussaldais, pusiau saldus, félédes, halfzoet, pólsłodkie, meio doce, demidulce, pòsladko, puolimakea, halvsött, poluslatko	Ef sykurinnihald er meira en leyfilega hámarkið en er ekki meira en 45 grömm á lítra.
сладко, dulce, sladké, sød, süss, magus, γλυκός, sweet, doux, dolce, saldais, saldus, édes, helu, zoet, słodkie, doce, dulce, sladko, makea, sött, slatko.	Ef sykurinnihald er a.m.k. 45 grömm á lítra.

IV. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR VÍNVIÐARYRKI OG SAMHEITI ÞEIRRA SEM HEIMILT ER AÐ KOMI FRAM Á MERKIMIÐUM VÍNA ⁽¹⁾

A-HLUTI

Skrá yfir vínviðaryrki og samheiti þeirra sem heimilt er að komi fram á merkimiðum vína í samræmi við 3. mgr. 50. gr.

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti þess	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
1	Alba (IT)	Albarossa	Ítalía ^o
2	Alicante (ES)	Alicante Bouschet	Grikkland^o, Ítalía^o, Portúgal^o, Alsír^o, Túnis^o, Bandaríkin^o, Kýpur^o, Suður-Afríka, Króatía <i>ATH.: Ekki er heimilt að nota heitið „Alicante“ eitt og sér sem heiti á víni.</i>
3		Alicante Branco	Portúgal^o
4		Alicante Henri Bouschet	Frakkland^o, Serbía og Montenegro (6)
5		Alicante	Ítalía^o
6		Alikant Buse	Serbía og Montenegro (4)
7		Avola (IT)	Nero d'Avola
8	Bohotin (RO)	Busuioacă de Bohotin	Rúmenía
9	Borba (PT)	Borba	Spánn^o
10	Bourgogne (FR)	Blauburgunder	Makedónía (Fyrirverandi Lýðveldi Júgóslavíu) (13-20-30), Austurríki (18-20), Kanada (20-30), Chile (20-30), Ítalía (20-30), Sviss
11		Blauer Burgunder	Austurríki (10-13), Serbía og Montenegro (17-30)
12		Blauer Frühburgunder	Þýskaland (24)
13		Blauer Spätburgunder	Þýskaland (30), Makedónía (Fyrirverandi Lýðveldi Júgóslavíu) (10-20-30), Austurríki (10-11), Búlgaría (30), Kanada (10-30), Chile (10-30), Rúmenía (30), Ítalía (10-30)
14		Burgund Mare	Rúmenía (35, 27, 39, 41)
14a		Borgonja istarska	Króatía
15		Burgundac beli	Serbía og Montenegro (34)
15a		Burgundac bijeli	Króatía

(1) SKÝRING: tilvísun til samheitis vínprúguyrkisins
— skáletruð heiti: ekkert samheiti
— „o“: 3. dálkur: heiti vínprúguyrkisins
— feitletruð heiti: 4. dálkur: land þar sem heitið svarar til yrkis og tilvísun til yrkisins
— ekki feitletruð heiti: 3. dálkur: samheiti vínviðaryrkis
4. dálkur: heiti landsins sem notar samheiti vínviðaryrkis

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti þess	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheimum þess ⁽¹⁾	
17		Burgundac crni	Serbía og Montenegro (11-30), Króatía	
18		Burgundac sivi	Króatía ^o , Serbía og Montenegro ^o	
19		Burgundec bel	Makedónía (Fyrirverandi lýðveldi Júgóslavíu) ^o	
20		Burgundec crn	Makedónía (Fyrirverandi lýðveldi Júgóslavíu) (10-13-30)	
21		Burgundec siv	Makedónía (Fyrirverandi lýðveldi Júgóslavíu) ^o	
22		Early Burgundy	Bandaríkin ^o	
23		Fehér Burgundi, Burgundi	Ungverjaland (31)	
24		Frühburgunder	Þýskaland (12), Holland ^o	
25		Grauburgunder	Þýskaland, Búlgaría, Ungverjaland ^o , Rúmenía (26)	
26		Grauer Burgunder	Kanada, Rúmenía (25), Þýskaland, Austurríki	
27		Grossburgunder	Rúmenía (37, 14 , 40, 42)	
28		Kisburgundi kék	Ungverjaland (30)	
29		Nagyburgundi	Ungverjaland ^o	
30		Spätburgunder	Makedónía (Fyrirverandi lýðveldi Júgóslavíu) (10-13- 20), Serbía og Montenegro (11- 17), Búlgaría (13), Kanada (10-13), Chile, Ungverjaland (29), Moldóva ^o , Rúmenía (13), Ítalía (10-13), Bretland , Þýskaland (13)	
31		Weißburgunder	Suður-Afríka (33), Kanada, Chile (32), Ungverjaland (23), Þýskaland (32 , 33), Austurríki (32), Bretland ^o , Ítalía	
32		Weißer Burgunder	Þýskaland (31, 33), Austurríki (31), Chile (31), Slóvenía, Ítalía	
33		Weissburgunder	Suður-Afríka (31), Þýskaland (31, 32), Bretland, Ítalía, Sviss ^o	
34		Weisser Burgunder	Serbía og Montenegro (15)	
35		Calabria (IT)	Calabrese	Ítalía
36		Cotnari (RO)	Grasă de Cotnari	Rúmenía
37	Franken (DE)	Blaufränkisch	Tékkland (39), Austurríki ^o , Þýskaland, Slóvenía (Modra frankinja , Frankinja), Ungverjaland, Rúmenía (14 , 27, 39, 41)	
38		Frâncușă	Rúmenía	
39		Frankovka	Tékkland (37), Slóvakía (40), Rúmenía (14 , 27, 38, 41), Króatía	
40		Frankovka modrá	Slóvakía (39)	
41		Kékfrankos	Ungverjaland, Rúmenía (37, 14 , 27, 39)	

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti þess	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
42	Friuli (IT)	Friulano	Ítalía
43	Graciosa (PT)	Graciosa	Portúgal^o
44	Мелник (BU) <i>Melnik</i>	Мелник <i>Melnik</i>	Búlgaría
45	Montepulciano (IT)	Montepulciano	Ítalía^o
46	Moravské (CZ)	Cabernet Moravia	Tékkland^o
47		Moravia dulce	Spánn^o
48		Moravia agria	Spánn^o
49		Muškat moravský	Tékkland^o, Slóvakía
50	Odobești (RO)	Galbenă de Odobești	Rúmenía
51	Porto (PT)	Portoghese	Ítalía^o
52	Rioja (ES)	Torrontés riojano	Argentína^o
53	Sardegna (IT)	Barbera Sarda	Ítalía
54	Sciaccia (IT)	Sciaccarello	France
55	Teran (SI)	Teran	Króatía ⁽²⁾

(1) Undanþágurnar, sem kveðið er á um í þessum viðauka, skulu aðeins gilda í viðkomandi löndum þegar um er að ræða vín sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu sem eru framleidd með viðkomandi yrkjum.

(2) Á eingöngu við fyrir „Hrvatska Istra“ VUT (PDO-HR-A1652) með því skilyrði að „Hrvatska Istra“ og „Teran“ komi fram á sama sjónsvæði og að leturstærð heitisins „Teran“ sé minni en leturstærð orðanna „Hrvatska Istra“.

B-HLUTI

Skrá yfir vínviðaryrki og samheiti þeirra sem heimilt er að komi fram á merkimiðum vína í samræmi við 4. mgr. 50. gr.

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti þess	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
1	Mount Athos — Agioritikos (GR)	Agiorgitiko	Grikkland, Kýpur^o
2	Aglianico del Taburno (IT)	Aglianico	Ítalía^o, Grikkland^o, Malta^o, Bandaríkin
2a	Aglianico del Taburno	Aglianico crni	Króatía
	Aglianico del Vulture (IT)	Aglianicone	Ítalía^o
4	Aleatico di Gradoli (IT) Aleatico di Puglia (IT)	Aleatico	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
5	Ansonica Costa dell'Argentario (IT)	Ansonica	Ítalía, Ástralía

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti þess	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
6	Conca de Barbera (ES)	Barbera Bianca	Ítalía ^o
7		Barbera	Suður-Afríka ^o , Argentína ^o , Ástralía ^o , Króatía ^o , Mexíkó ^o , Slóvenía ^o , Úrúgvæ ^o , Bandaríkin ^o , Grikkland ^o , Ítalía ^o , Malta ^o
8		Barbera Sarda	Ítalía ^o
9	Malvasia di Castelnuovo Don Bosco (IT) Bosco Eliceo (IT)	Bosco	Ítalía ^o
10	Brachetto d'Acqui (IT)	Brachetto	Ítalía, Ástralía
11	Etyek-Buda (HU)	Budai	Ungverjaland ^o
12	Cesanese del Piglio (IT) Cesanese di Olevano Romano (IT) Cesanese di Affile (IT)	Cesanese	Ítalía, Ástralía
13	Cortese di Gavi (IT) Cortese dell'Alto Monferrato (IT)	Cortese	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
14	Duna (HU)	Duna gyöngye	Ungverjaland
15	Dunajskostredský (SK)	Dunaj	Slóvakía
16	Côte de Duras (FR)	Durasa	Ítalía
17	Korinthos-Korinthiakos (GR)	Corinto Nero	Ítalía ^o
18		Korinthiaki	Grikkland ^o
19	Fiano di Avellino (IT)	Fiano	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
20	Fortana del Taro (IT)	Fortana	Ítalía, Ástralía
21	Freisa d'Asti (IT) Freisa di Chieri (IT)	Freisa	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
22	Greco di Bianco (IT) Greco di Tufo (IT)	Greco	Ítalía, Ástralía
23	Grignolino d'Asti (IT) Grignolino del Monferrato Casalese (IT)	Grignolino	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
24	Izsáki Arany Sárfehér (HU)	Izsáki Sárfehér	Ungverjaland
25	Lacrima di Morro d'Alba (IT)	Lacrima	Ítalía, Ástralía

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti þess	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
26	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	Lambrusco grasparossa	Ítalía
27		Lambrusco	Ítalía, Ástralía ⁽²⁾ , Bandaríkin
28	Lambrusco di Sorbara (IT)		
29	Lambrusco Mantovano (IT)		
30	Lambrusco Salamino di Santa Croce (IT)		
31		Lambrusco Salamino	Ítalía
32	Colli Maceratesi	Maceratino	Ítalía, Ástralía
33	Nebbiolo d'Alba (IT)	Nebbiolo	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin, Króatía
34	Colli Orientali del Friuli Picolit (IT)	Picolit	Ítalía
35		Pikolit	Slóvenía
36	Colli Bolognesi Classico Pignoletto (IT)	Pignoletto	Ítalía, Ástralía
37	Primitivo di Manduria	Primitivo	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin, Króatía
38	Rheingau (DE)	Rajnai rizling	Ungverjaland (41)
39	Rheinhessen (DE)	Rajnski rizling	Serbía og Montenegro (40-41-46), Króatía
40		Renski rizling	Serbía og Montenegro (39-43-46), Slóvenía ^o (45)
41		Rheinriesling	Búlgaría ^o , Austurríki, Þýskaland (43), Ungverjaland (38), Tékkland (49), Ítalía (43), Grikkland, Portúgal, Slóvenía
42		Rhine Riesling	Suður-Afríka ^o , Ástralía ^o , Chile (44), Moldóva ^o , Nýja-Sjáland ^o , Kýpur, Ungverjaland ^o
43		Riesling renano	Þýskaland (41), Serbía og Montenegro (39-40-46), Ítalía (41)
44		Riesling Renano	Chile (42), Malta ^o
45		Radgonska ranina	Slóvenía, Króatía
46		Rizling rajnski	Serbía og Montenegro (39-40-43)
47		Rizling Rajnski	Makedónía (Fyrirverandi lýðveldi Júgóslavíu) ^o , Króatía ^o
48		Rizling rýnsky	Slóvakía ^o
49		Ryzlink rýnský	Tékkland (41)
50	Rossese di Dolceacqua (IT)	Rossese	Ítalía, Ástralía
51	Sangiovese di Romagna (IT)	Sangiovese	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin, Króatía

	Heiti verndaðrar upprunatáknunar eða landfræðilegrar merkingar	Heiti yrkis eða samheiti þess	Lönd sem hafa heimild til að nota heiti yrkis eða eitt af samheitum þess ⁽¹⁾
52	Štajerska Slovenija (SI)	Štajerska belina	Slóvenía, Króatía
52a	Štajerska Slovenija (SI)	Štajerka	Króatía
53	Teroldego Rotaliano (IT)	Teroldego	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin
54	Vinho Verde (PT)	Verdea	Ítalía^o
55		Verdeca	Ítalía
56		Verdese	Ítalía^o
57	Verdicchio dei Castelli di Jesi (IT) Verdicchio di Matelica (IT)	Verdicchio	Ítalía, Ástralía
58	Vermentino di Gallura (IT) Vermentino di Sardegna (IT)	Vermentino	Ítalía, Ástralía, Bandaríkin, Króatía
59	Vernaccia di San Gimignano (IT) Vernaccia di Oristano (IT) Vernaccia di Serrapetrona (IT)	Vernaccia	Ítalía, Ástralía
60	Zala (HU)	Zalagyöngye	Ungverjaland

(1) Undanþágurnar, sem kveðið er á um í þessum viðauka, skulu aðeins gilda í viðkomandi löndum þegar um er að ræða vín sem bera verndaða upprunatáknun eða landfræðilega merkingu sem eru framleidd með viðkomandi yrkjum.

(2) Notkun heimilud í samræmi við ákvæði 4. mgr. 22. gr. í samningnum á milli Evrópubandalagsins og Ástralíu frá 1. desember 2008 um viðskipti með vín (Stjtið. ESB L 28, 30.1.2009, bls. 3).

V. VIÐAUKI

Merkingar sem heimilt er að nota á merkimiðum vína samkvæmt 2. mgr. 53. gr.

látið gerjast í tunnu	látið þroskast í tunnu	látið eldast í tunnu
látið gerjast í [...]ámu [tilgreina skal viðartegund]	látið þroskast í [...]ámu [tilgreina skal viðartegund]	látið eldast í [...]ámu [tilgreina skal viðartegund]
látið gerjast í ámu	látið þroskast í ámu	látið eldast í ámu

Í stað orðsins „áma“ má koma orðið „tunna“.

VI. VIÐAUKI

Hugtök sem um getur í l. mgr. 54. gr.

Aðildarríki	Hugtök
Austurríki	Burg, Domäne, Eigenbau, Familie, Gutswein, Güterverwaltung, Hof, Hofgut, Kloster, Landgut, Schloss, Stadtgut, Stift, Weinbau, Weingut, Weingärtner, Winzer, Winzermeister
Tékkland	Sklep, vinařský dům, vinařství
Þýskaland	Burg, Domäne, Kloster, Schloss, Stift, Weinbau, Weingärtner, Weingut, Winzer
Frakkland	Abbaye, Bastide, Campagne, Chapelle, Château, Clos, Commanderie, Cru, Domaine, Mas, Manoir, Mont, Monastère, Monopole, Moulin, Prieuré, Tour
Grikkland	Αγρέπavλη (Agrepavlis), Αμπελι (Ampeli), Αμπελώνας(-ες) (Ampelonas(-es)), Αρχοντικό (Archontiko), Κάστρο (Kastro), Κτήμα (Ktima), Μετόχι (Metochi), Μοναστήρι (Monastiri), Ορεινό Κτήμα (Orino Ktima), Πύργος (Pyrgos)
Ítalía	abbazia, abtei, ansitz, burg, castello, kloster, rocca, schlofl, stift, torre, villa
Kýpur	Αμπελώνας (-ες) (Ampelonas (-es), Κτήμα (Ktima), Μοναστήρι (Monastiri), Μονή (Moni)
Portúgal	Casa, Herdade, Paço, Palácio, Quinta, Solar
Slóvenía	Klet, Kmetija, Posestvo, Vinska klet
Slóvakía	Kaštieľ, Kúria, Pivnica, Vinárstvo, Usadlosť

VII. VIÐAUKI

Takmarkanir á notkun sérstakra gerða af flöskum, eins og um getur í 56. gr.

1. „Flûte d'Alsace“:

a) gerð: glerflaska sem samanstendur af beinum sívölum bol með langan háls og hefur u.þ.b. eftirfarandi hlutföll:

- heildarhæð/þvermál við botn = 5:1,
- hæð sívala bolsins = heildarhæð/3,

b) vínin, sem þessi gerð af flösku er frátekin fyrir, þegar um er að ræða vín sem eru framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á frönsku yfirráðasvæði, eru vín sem bera eftirfarandi upprunatáknun:

- „Alsace“ eða „vin d'Alsace“, „Alsace Grand Cru“,
- „Crépy“,
- „Château-Grillet“,
- „Côtes de Provence“, rauðvín og rósavín,
- „Cassis“,
- „Jurançon“, „Jurançon sec“,
- „Béarn“, „Béarn-Bellocq“, rósavín,
- „Tavel“, rósavín.

Þó gildir takmörkun á notkun flaskna af þessari gerð aðeins fyrir vín sem eru framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á frönsku yfirráðasvæði.

2. „Bocksbeutel“ eða „Cantil“:

a) gerð: glerflaska með stuttan háls, belgmikil en formið útlatt; botn og þversnið flöskunnar á þeim stað þar sem meginhluti flöskunnar er kúptastur eru sporöskjulaga:

- hlutfallið á milli langa og stutta ássins við sporöskjulaga þversniðið = 2:1,
- hlutfallið milli hæðar kúpta bolsins og sívals háls flöskunnar = 2,5:1,

b) þessi gerð af flösku er frátekin fyrir eftirtalin vín:

i. þýsk vín sem bera eftirfarandi verndaðar upprunatáknunir:

- Franken,
- Baden,
 - upprunnin í Taubertal og Schüpfergrund,
 - upprunnin í eftirfarandi hlutum staðbundins stjórnsýslusvæðis Baden-Baden: Neuweier, Steinbach, Umweg og Varnhalt,

ii. ítölsk vín sem bera eina af eftirfarandi vernduðum upprunatáknunum:

- Santa Maddalena (St. Magdalener),
- Valle Isarco (Eisacktaler), framleitt úr Sylvaner- og Müller-Thurgau-yrkjunum,
- Terlaner, framleitt úr Pinot bianco-yrkinu,
- Bozner Leiten,
- Alto Adige (Südtiroler), framleitt úr yrkjunum Riesling, Müller-Thurgau, Pinot nero, Moscato giallo, Sylvaner, Lagrein, Pinot bianco (Weissburgunder) og Moscato rosa (Rosenmuskateller),
- Greco di Bianco,
- Trentino, framleitt úr Moscato-yrkinu,

iii. grísk vín:

- Agioritiko,
- Rombola Kefalonias,

- vín frá eyjunni Kefalóníu,
- vín frá eyjunni Paros,
- vín sem bera verndaða, landfræðilega merkingu frá Pelópskaga,

iv) portúgölsk vín:

- rósavín og önnur vín sem bera verndaðar upprunatáknarnir og landfræðilegar merkingar sem hægt er að færa sönnur á að hafi þegar verið sett fram með hefðbundnum og réttum hætti á „cantil“-flöskum áður en þau voru flokkuð sem vín með verndaðar upprunatáknarnir og landfræðilegar merkingar.

3. „Clavelin“:

- a) gerð: glerflaska með stuttan háls sem inniheldur 0,62 lítra, samanstendur af sívölum bol með breiðum öxlum, sem gefur flöskunni kubbslegt útlit, hefur u.þ.b. eftirfarandi hlutföll:

- heildarhæð/þvermál við botn = 2,75,
- hæð á sívölum hluta = heildarhæð/2,

- b) þessi gerð af flösku er frátekin fyrir eftirtalin vín:

- frönsk vín sem bera eina af eftirfarandi vernduðum upprunatáknunum:
- Côte du Jura,
- Arbois,
- L'Etoile,
- Château Chalon.

4. „Tokaj“:

- a) gerð: bein, hálslöng, litarlaus glerflaska sem samanstendur af sívölum bol og hefur eftirfarandi hlutföll:

- hæð sívala bolsins/heildarhæð = 1:2,7,
- heildarhæð/þvermál við botn = 1:3,6,
- rúmtak: 500 ml, 375 ml, 250 ml, 100 ml eða 187,5 ml (ef um er að ræða útflutning til þriðja lands),
- á flöskuna má setja kennimerki sem er úr sama efni og flaskan og vísar til vínræktarsvæðisins eða framleiðandans,

- b) þessi gerð af flösku er frátekin fyrir eftirtalin vín:

ungversk og slóvakísk vín sem bera eina af eftirfarandi vernduðum upprunatáknunum:

- Tokaj,
- Vinohradnícka oblasť Tokaj,

að viðbættu einhverju af eftirfarandi vernduðum hefðbundnum heitum:

- aszú/výber,
- aszúeszencia/výberová esencia,
- eszencia/esencia,
- másłas/másláš,
- fordítás/forditáš,
- szamorodni/samorodné.

Þó gildir takmörkun á notkun flaskna af þessari gerð aðeins fyrir vín framleidd úr þrúgum sem eru tíndar á ungersku eða slóvakísku yfirráðasvæði.